

UITSTEL VAN BEKERING LEVENSGEVAARLIJK

Er is nóg plaats

3^e VIERTAL PREKEN

Door

THOMAS BOSTON

Thomas Boston Sr. geboren Duns, 17 maart 1676;
bevestigd als predikant 21 september 1699 te Simprin; 1 mei 1707 te Ettrick;
overleden aldaar 20 mei 1732.

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2005

INHOUD

1. HET GEVAAR VAN HET UITSTELLEN VAN DE BEKERING

"Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens al nederliggende: zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar en uw gebrek als een gewapend man." Spreuken 6: 10, 11.

2. Gelovigen kennen de verborgenheid van Christus' koninkrijk.

En Hij zeide tot hen: Het is u gegeven te verstaan de verborgenheid van het Koninkrijk Gods; maar degenen die buiten zijn, geschieden al deze dingen door gelijkenissen. Markus 4 : 11.

3. PLAATS VOOR ZONDAREN IN CHRISTUS' HUIS.

En nóg is er plaats. Lukas 14 : 22.

4. EEN ONFEILBARE BELOFTE TEGEN ONGELOVIG VREZEN

En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods. Openbaring 1 : 17 en 18.

1. HET GEVAAR VAN HET UITSTELLEN VAN DE BEKERING

"Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens al nederliggende: zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar en uw gebrek als een gewapend man." Spreuken 6: 10, 11.

In deze tekst hebben we het beeld getekend van de luienaar, ten opzichte van zijn eeuwige belangen; waarop hier in hoofdzaak wordt bedoeld. Hij is het, die zijn belangrijke werk van de ene tijd tot de andere uitstelt: *"Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens"*.

In het zesde vers wordt de luiere zondaar naar school gezonden om een les te leren van de mieren. Hoewel de mieren niet de voorrechten hebben, die de luiere zondaar heeft, toch bezitten zij zoveel natuurlijke wijsheid om voor voorraad voor de winter te zorgen in de zomer en in de oogsttijd, als er eten te vinden is. Er is in het negende vers een opwekkende aanmaning tot de zondaar om dat voorbeeld te volgen. Maar zie, hij overweegt het; zoals iemand, die ongenegen is om op te staan, verzoekt hij een weinig slapens nog, een weinig sluimerens nog, een weinig handvouwens nog.

1. Hier wordt in drie punten de toestand van de slaper toegelicht:

- (1) De slaper is overtuigd dat hij geslapen en zijn werk veronachtzaamd heeft. Er zijn er velen, die zelf zien, dat ze verkeerd zijn, en toch geen hart hebben om er naar te streven het in orde te krijgen. Zij zijn er van overtuigd, dat hun voornamelijk werk tekort schiet, maar zij hebben geen hart om er werk van te maken, zodat het bevorderd wordt.
- (2) De slaper is overtuigd dat hij opwaken moet en zich tot de arbeid moet schikken. Luiere zondaars kunnen het zien, dat de toestand waarin zij zijn, geen toestand is waarin zij zouden durven sterven. Zij zien het noodzakelijke er van in, om daarin verandering te brengen; dat zij dus op hun zaligheid veel meer acht moeten slaan dan zij tot nu toe gedaan hebben, of dan zij nu doen.
- (3) De slaper neemt zich voor te ontwaken en op zijn zaken acht te geven. Hij zou graag slapen, maar het is zijn bedoeling niet om lang te slapen. Nee, hij bedoelt maar een weinig slapens, als u hem wilt geloven, om dan wakker te worden. Hoewel, och arme! Hij niet bedenkt dat hij ligt te slapen binnen de bakens, en door de vloed verzwolgen kan zijn eer hij opwaakt uit zijn "weinig slapens".

2. Hier wordt in drie opzichten het uitstel van de slaper aangetoond:

- (1) Er wordt om uitstel gesmeekt: *"Een weinig slapens, enz."* Hij is niet van plan, nooit te ontwaken, zich nooit te bekeren; alleen, hij kan er niet aan denken om het nu al te doen.

Hoelang hij ook in de zonde al geslapen heeft, hij moet er nog meer van hebben. Evenals mensen, hoe meer ze slapen, hoe meer ze willen slapen; hetzelfde is, hoe langer ze in de zonde blijven, des te langer willen ze er in blijven. En hoe meer ze de bekering uitstellen, des te ongeschikter worden ze er voor.

- (2) Hoe groot dit uitstel is: in de verbeelding van de luiaard is het maar een weinig. Hoewel de Geest van de Heere bedroefd wordt en vermoeid raakt met het wachten op zijn ontwaken, toch vindt hij dit alles maar weinig. Indien de luiaard overwoog dat zijn hele tijd maar een weinig is in vergelijking met de eeuwigheid, zou de minste tijd die hij in zijn zondeslaap doorbrengt, hem groot toeschijnen. Maar helaas! Dat bedenkt hij niet.
- (3) De overgrote zorg die hij heeft voor dit uitstel: hoewel zijn ondergang er in opgesloten ligt, hij is er op verzot, zijn hart is er op gezet; en hij smeekt er om als een stervende om brood. De rust is hem zoet en daarom zegt hij: *"een weinig slapens, een weinig sluimerens"*.

Er zijn drie zaken die hij begeert, elke volgende is minder dan de voorafgaande; hetgeen bewijst hoe ongenegen hij is zich te verroeren.

- ? *"Een weinig slapens"*, geen vaste slaap, maar een matige. Als dat hem niet toegestaan worden kan, laat hem dan maar
- ? *"een weinig sluimerens"* hebben, wat dutten, als 't ware tussen slapen en waken in. Als hij dat niet kan krijgen, dan wil hij toch
- ? *"een weinig handvouwens, al neerliggende"*. Laat hem dan stil liggen talmen en zijn lieve 'eigen ik' omhelzen, en niet aanstonds verplicht worden om op te staan en zijn hand aan 't werk te slaan. Liefde tot gevouwen handen zit er diep bij hem in.

Merk er op, hoe de harten van zondaren aan hun zonden en aan vleselijke gerustheid verkleefd zitten. Als 't geweten hen uit hun bed van zorgeloosheid begint te trekken, willen ze niet toegeven, maar ze betwisten elke stap grond. En zij zullen zich tevreden stellen met "een weinig", liever dan alles te moeten missen. O, als we zo angstvallig waren wat onze zaligheid betreft als (terwijl we in de staat der verblindings zijn) we ten opzichte van onze ondergang zijn, wat konden we gelukkig zijn!

We hebben hier de noodlottige uitslag van deze gedragslijn. Uitstellen is gevaarlijk, maar het meest in zaken die het eeuwig belang raken. De uitslag van dit uitstellen is: de man stort in het verderf, hij ontwaakt niet tot het voor eeuwig te laat is. Zijn *"weinig slapens"*, enz. verbruikt al zijn weinige tijd, en werpt hem geheel onvoorbereid buiten in de lange eeuwigheid.

Overdenk de ondergang die hem overkomt.

Welke ondergang hem overkomt: armoede en gebrek. Het wordt onder die benamingen voorgesteld, ziend op de voorraad, die de mieren voor zichzelf verzamelen; die zorgen in de zomer en in de oogst voor zichzelf, zodat als de winter komt en ze hun holen niet verlaten kunnen, ze kunnen teren op de voorraad, die ze verzameld hebben. Er wacht ons een winter, een tijd wanneer niemand werken kan, wanneer er geen toegang zijn zal tot Gods genade en Geest. De dood brengt ons die tijd. Maar deze tijd is onze zomer en oogsttijd, waarin verkregen kan worden wat we nodig hebben voor de eeuwigheid. Maar helaas! de luiaard slaapt als het tijd is om te werken, dus als die voorbij is, moet hij gebrek lijden en voor eeuwig omkomen.

Hoe deze ondergang hem overkomt: Die overkomt hem

- a. Haastig en spoedig. Het woord, dat vertaald is "een wandelaar", betekent iemand die flink doorwandelt, zoals iemand die haast heeft. Al ligt de zondaar rustig op zijn bed van zorgeloosheid, toch nadert zijn ondergang snel, 2 Petrus 2:3. De zon staat niet stil, al gaat het werk van de luiaard maar langzaam door. Elke ademtocht die hij doet in zijn geestelijke slaap, haalt zijn verderf een stap dichterbij.
- b. De ondergang overkomt hem stilzwijgend en onverwacht. "*Uw armoede zal u overkomen als een wandelaar*". Als we iemand met een boodschap uitzenden, zullen we op de bepaalde tijd weer naar hem uitzien, maar van de wandelaar weten we niets, totdat hij tot ons komt. Zo overkomt de ondergang de uitstellende zondaar, *eer hij het gewaar wordt; het verderf staat bij zijn bed, eer hij ontwaakt is*, Spr. 29: 1.
- c. De ondergang overkomt hem onafwendbaar. "*Uw gebrek zal u overkomen als een gewapend man*", (Hebreeuws: *man des schilds*) die u wel letsel kan toebrengen, maar u hem niet, want zijn schild beveiligt hem. Was deze wandelaar ongewapend, het gevaar zou niet zo groot zijn; of was de aangevallene wakend en eveneens gewapend, dan kon hij mogelijk ongedeerd uit de strijd te voorschijn komen. Maar helaas, de arme man is onbeschut en bovendien slaapt hij, hoe kan hij het er dan goed van afbrengen tegen zijn vijand? Dat kan hij niet; hij moet het slachtoffer worden van zijn eigen zorgeloosheid.

Waarom overkomt de slaper deze ondergang?

Dit leidt er mij toe te overwegen waaraan dit alles te wijten is: "*Zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar, enz.*" Dit alles is te wijten aan de vervloekte gemakzucht, aan de luiaard, aan het uit- en afstellen, waarmee de kostelijke tijd verspild en de kostelijke ziel onherroepelijk verloren wordt. Zij stellen uit en nog eens uit, totdat de gulden mogelijkheid verloren is en zij weggevaagd worden in de afgrond met al hun goede voornemens voor een toekomstig tijdperk, dat zij nooit beleven.

De zaak waarover ik aan de hand van deze woorden wens te spreken, is deze:

HET UITSTELLEN EN AFSTELLEN VAN HET WERK VAN DE BEKERING IS EEN ZIELSVERWOESTENDE KOERS ONDER DE HOORDERS VAN HET EVANGELIE.

In het behandelen van deze leer zal ik tonen,

1. **Waar het vandaan komt, dat hoorders van het Evangelie de bekering uit- en afstellen.**
2. **Dat dit uitstellen een zielsverwoestende koers is.**
3. **Tenslotte de toepassing maken.**

Ik zal tonen, waar het vandaan komt, dat hoorders van het Evangelie de bekering uit- en afstellen.

Er is een geslacht, dat het besluit niet genomen heeft, zich nooit te bekeren. nooit zich op het zalig worden toe te leggen; maar zij zijn er nog niet aan toe. Zij hopen zich later te beteren en te reformeren, maar voor het tegenwoordige hebben ze er nog geen lust in; zodoende beroven ze zich zelf van hun tegenwoordige tijd en komen ze voor eeuwig bedrogen uit. Zij worden geroepen door het Woord en door hun eigen geweten om zich voor te bereiden op het toekomstige, om hun zaligheid uit te werken; maar hun hart zegt: "*Een weinig slapens,*

een weinig handvouwens", en daarmee stemt hun doen overeen. Waarom is dat zo? (Daarvoor negen redens)

1. Satan heeft hier de hand grotendeels in. Als hij niet helemaal voorkomen kan, dat het licht hen verontrust, dan zal hij doen wat hij kan om ze weer in slaap te sussen, voordat zij geheel ontwaken. Luk. 11 :21, "*Wanneer een sterk gewapende zijn hof bewaart, zo is al wat hij heeft in vrede*".

Zo deed hij met Felix (Hand. 24: 25) die, als Paulus handelde van rechtvaardigheid, matigheid en van het toekomstig oordeel, zeer beangstigd werd en antwoordde: *Voor ditmaal ga heen, en als ik gelegener tijd zal hebben bekomen, zo zal ik u tot mij roepen*. Als de ziel er over begint te denken om te ontvluchten, zal al de list van de hel in het werk gesteld worden om haar vast te houden. En het is gemakkelijker om van iemand gedaan te krijgen de bekering uit te stellen tot later, dan het botweg geheel te weigeren, en derhalve is Satan altijd aan één van de twee uitersten: aanvoerend dat het óf te vroeg is, óf te lang gewacht is.

2. De zorg en drukte van de wereld dragen hier veel toe bij. Daarom verklaarde de Heere dat het zaad dat in de doornen valt, diegenen zijn, die als zij gehoord hebben, *heengaan en verstikt worden door de zorgvuldigheden, en rijkdom, en wellusten van het leven, en geen vrucht voldragen*, Luk. 8: 14. Hoe vaak is men in zo een ongeheiligde veelheid van bezigheden, dat er geen gelegen tijd kan gevonden worden om de aandacht aan bekering te geven?

Zij hebben zoveel andere zorgen in 't hoofd, dat ze de zorg voor de ziel verdringen. Zij zitten als omgeven door een wolk van zorgen, maar denken bij zichzelf, dat als zij daar maar eenmaal dóór zijn, zij zich wel op hun voornaamste werk zullen toelagen. Goed, maar ze zijn er nog niet uit, of ze zitten weer in een andere; en zo gaat dat maar door, totdat het werk, dat van de ene tijd tot de andere is uitgesteld, geheel verwaarloosd wordt. Het feit is, dat de mensen in zo een geval ternauwernood tijd kunnen vinden voor dat werk, tenzij ze besluiten kunnen, de tijd te nemen als zij die vinden kunnen.

3. De overheersende liefde tot vleeselijke rust: "*De luiaard verbergt zijn hand in de boezem, hij is te moede om die weder tot zijn mond te brengen*, Spr. 26: 15. Wij zijn allen van nature hetzelfde als Issaschar, die, "*toen hij de rust zag, dat zij goed was, en het land, dat het lustig was, zo boog hij zijn schouder, om te dragen, en was dienende onder tribuut*", Gen. 49: 15. Als mensen ten hemel konden gaan, slapend op het bed van de luiaard, als dromerige wensen er heenvoeren konden, dan zouden velen de reizigers zijn op die weg.

Maar zo zal het niet gaan. Er moet gearbeid, gestreden en geworsteld worden, en dat valt zwaar voor het oog van de vleeselijke mens. Daarom al kan het niet geheel afgewezen worden, het wordt uitgesteld zo lang het maar kan.

4. De overheersende liefde tot de zonde.

Waarom anders zetten de mensen de bekering van zich af, dan omdat ze hetzelfde zijn aan degene, die, alsof zij hun vrienden onthalen, geen zin hebben om er van te scheiden en daarom hun vertrek van dag tot dag uitstellen? *Scheiden van de zonde is gelijk het afsnijden van een lichaamsdeel*, Matth. 5:30; waarvoor niemand zich zal overgeven, tenzij

hij zeer vastberaden is. Niemand zal het ook maar voor één ogenblik uitstellen om een brandende kool uit zijn boezem te gooien, maar zij houden zo graag *een zoete bete onder de tong*, die toch wel weten, dat zij die tenslotte zullen moeten uitspuwen.

Daarvandaan is het, dat een voornemen om niet nu, maar later te reformeren, niet oprecht kan zijn; want het bewijst liefde tot de zonde, en onwil om te scheiden van de zonde.

5. Een natuurlijke afkerigheid van, en tegenzin in heiligheid.

"Het bedenken des vleses is vijandschap tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet", Rom. 8 : 7. Het hart zal zich nooit aan het juk van Christus onderwerpen, tot genade het gewillig maakt, Psalm 110:3. Maar zoals het kalf dat aan het juk niet gewend is, afkerig is om er onder te buigen en daarom nog achterwaarts keert, zo zal het hart van de mensen doen, totdat overwinnende genade het aangrijpt. Jer. 31 : 18. Wat kan, wanneer wel licht dringt in het verstand, maar die afkerigheid van de wil nog blijft, anders verwacht worden, dan dat het werk van de bekering, dat zij niet absoluut durven afwijzen, zal worden uitgesteld?

6. De hoop dat het werk naderhand gemakkelijker zal worden bevonden.

De luiaard denkt bij zichzelf, dat een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens het hem gemakkelijk zullen maken om uit zijn bed te komen. Hoewel integendeel, hoe meer en hoe langer men het werk van de bekering uitstelt, hoe moeilijker het wordt. Want de zonde is een ziekte, die hoe langer zij duurt hoe meer zij in hevigheid toeneemt en hoe moeilijker zij te genezen is. En hem die het vandaag niet gelegen komt om zich te bekeren, komt het morgen nog minder gelegen.

7. Een grote rekening met vooruitlopen van de tijd die nog komen moet.

Zo rekende de rijke man: *'Ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel! gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren, neem rust, eet, drink, zijt vrolijk'*. Maar hoort het oordeel van God over deze uitspraak. *"Maar God zeide tot hem: gij dwaas! in dezen nacht zal men uw ziel van u afeisen; en hetgeen u bereid hebt, wiens zal het zijn?"* Luk. 12: 19, 20

God heeft niemand zoveel jaren toegezegd, zelfs niet zoveel uren, toch is iedereen gereed om te vertellen wat zij morgen, de volgende maand of toekomende jaar zullen doen. De jonge mensen denken, dat ze heel wat tijd tot hun beschikking hebben tot hun bekering; de oude mensen denken, dat zij daartoe ook nog tijd genoeg hebben, en in de verbeelding van mensen is er altijd genoeg totdat hun tijd helemaal voorbij is en zij uit hun droom wakker geschud worden. De hoop op een lang leven heeft menige ziel verwoest. Och, dat men wijs ware! Jakobus 4 : 13, 14, *'Welaan nu gij, die daar zegt, wij zullen heden of morgen naar zulk een stad reizen, en aldaar een jaar overbrengen, en koopmanschap drijven, en winst doen. Gij die niet weet wat morgen geschieden zal; want hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt, en daarna verdwijnt'*. Maar wat voor een dwaasheid is het om op zo een onzekerheid de eeuwigheid aan te doen!

8. Een dwaze inbeelding van de gemakkelijkerheid van het werk van zaligheid.

Er is een geslacht, dat zichzelf vleit met de gedachte, dat ze maar te geloven en zich te bekeren hebben, en dat is snel genoeg gebeurd. Wat iemand met een beweging van de hand doen kan, denken zij, daarmee hoeft hij niet haastig te wezen. Maar hoe strijdt dit met de gehele strekking van de Schrift en met de bevinding van de heiligen! Matth. 7: 14: "*Want de poort is eng en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden*". Luk. 13:24: "*Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg ik u, zullen zoeken in te gaan en zullen niet kunnen*". In Ef. 1:19, 20 spreekt de Apostel van de uitnemende grootheid van Zijn kracht aan hen die geloven, naar de werking van de sterkte van Zijn macht, die Hij gewerkt heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden opgewekt heeft. 1 Petrus 4 : 18, "*Indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondaar verschijnen?*" Indien men dit geloofde, dat er zulke bezwaren in de weg zijn om de hemel te bereiken, men zou geen minuut durven uitstellen om die weg in te slaan.

9. Een inbeelding van voldoende bekwaamheid in onszelf om ons van de zonde tot God te keren.

Het is geen wonder, dat de leer, die de mens de kracht van de natuurlijke rede en het vermogen in geestelijke dingen toekent, zo gretig door de wereld wordt aanvaard, omdat de mens van nature zo een vreemdeling is van eigen geestelijke onmacht. De opmerking is gemaakt, dat de eerste vraag van een ontwaakte zondaar is "*Wat moet ik doen om zalig te worden?*"

We mogen er wel op letten, hoe het vleselijke hart zich in verschillende bochten wringt om zijn zondige begeerten vast te houden. De éne tijd zegt de mens, dat hij geen goed kan doen; maar als zijn zonde onder dat bedeksel geen schuilplaats kan vinden, maar hij heftig vervolgd wordt met overtuigingen, dan stelt hij zijn verbetering en bekering uit tot een anderen tijd; daardoor met de daad bewijzend, dat hij het wel doen kon, als hij er maar de gelegen tijd voor had. Hij, die zijn riemen moet gebruiken, kan roeien op welk uur hij wil; maar hij die moet zeilen met behulp van de wind, moet vertrekken als de wind waait, omdat hij de wind niet bevelen kan.

B. Ik zal aantonen, dat dit uitstellen een zielsverwoestende koers is.

Dit is duidelijk, indien u het volgende overweegt: (4 punten)

1. Het stelt zich rechtstreeks tegen de roeping in het Evangelie, die is: *heden en niet morgen*. Hebr. 3: 7, 8: "*Heden, indien u Zijne stemme hoort, zo verhardt uwe harten niet*". Al de roepstemmen van het Evangelie eisen direct opvolging, en veroorloven zondaars niet het tot een andere dag uit te stellen. Het is waar, het werk van behoud moet een weloverwogen werk zijn. Maar er wordt u geen tijd toegestaan om te overwegen of u tot Christus wilt komen en heilig wilt zijn, of niet. Het is zoals het roepen om brand te blussen in een huis, dat direct gedaan moet worden, maar toch met overleg, opdat het bluswerk doel treft. Uitstellen kan dus niet anders dan een zielsverwoestende koers zijn.

2. Het wordt met ondergang bedreigd. De tekst zegt het duidelijk: "*Zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar en uw gebrek als een gewapend man*". Met duizend maal meer veiligheid zou iemand zich kunnen wagen op de punt van een zwaard, dan op de scherpen kant van zulk een Goddelijke bedreiging. Zie Spr. 23:21 en Pred. 10: 18. En deze

bedreiging is aan velen vervuld, die door hun vadsig uitstellen zijn omgekomen; zoals in het geval van Efraïm, Hosea 13:13 en Felix, Hand. 24:25. Velen zijn niet ver van het Koninkrijk van God geweest, die er toch nooit ingekomen zijn.

3. Als genade het hart raakt, dan ziet de mens, dat het waar is. Daarom zegt de Psalmist in Psalm 119 : 60: *"Ik heb gehaast, en niet vertraagd Uw geboden te onderhouden"*. Als het een mens er in waarheid om te doen wordt om door het geloof in Christus geborgen te worden, en door bekering zich tot God te wenden, dan durft hij niet te blijven talmen in de staat van toorn: hij vlucht er uit als iemand die vlucht voor zijn leven, Matth. 3:7. Hun ogen zijn geopend om hun gevaar te zien, en daarom zijn ze dadelijk tot een besluit gekomen.

4. Het uitstellen heeft een natuurlijke geneigdheid om de ziel te verwoesten, wat hen onvermijdelijk achterhaalt, indien ze tenslotte niet met al het uitstellen breken en ontkomen. Dit is duidelijk, als u overweegt:

De staat van de zonde is een staat van toorn, waarin de ondergang een mens moet omringen. Joh. 3 : 36: *"Die de Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem"*. Het was gevaarlijk geweest, in Sodom te blijven op de dag dat de stad verbrand werd; maar het is veel gevaarlijker, een ogenblik te blijven in de staat van toorn. Wie zou zich wagen in een huis dat elk ogenblik instorten kan? Wie zou het niet onmiddellijk verlaten?

En zullen mensen *"een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens al nederliggende"* wagen in een staat van vijandschap met God? Zeker, zulke mensen kennen de grootheid van God niet, noch de waarde van hun eigen ziel.

Hoe langer u in de zonde doorgaat, des te meer krijgt de geestelijke dood de overhand over u. Elke zonde zet u een stap verder van God af, is een nieuwe slagboom in de weg van uw vrede met Hem. Het versterkt uw natuurlijke vijandschap tegen Hem, en vervreemdt u meer van het leven tot God. En kan dit nu, als vanzelf, ergens anders in eindigen dan in de ondergang van uw ziel? Ach! zijn we al niet ver genoeg die weg op? Waarom dan nog uitstellen, waardoor wij nog verder van God gaan?

Terwijl u in die staat blijft, is er maar één stap tussen u en de dood, en daar kunt u door een uitstel van al is het nog zo een korte tijd over heen gezet worden. Al de zekerheid die u in dit geval heeft, zo ver u het zien kunt, is de dunne draad van uw leven, die met één aanraking kan verbroken worden en dan bent u onherroepelijk verloren. Dus is elk uitstel van bekering, het zij kort of lang, een wagen van de eeuwigheid op dat onzekere leven van u, dat elk ogenblik van u kan worden weggenomen.

TOEPASSING.

Het gevolg van het uitstellen van de bekering

Dat zij, die de bekering uitstellen, zelfverwoesters, zelfmoordenaars zijn. Wel mag tegen de zulke mensen gezegd worden met Ezech. 13:31, *"Waarom zoudt u sterven?"* Indien een mens opzettelijk een geneesmiddel verzuimen zou tegen zijn ziekte, waardoor zijn leven in gevaar kwam, dan kon hij toch niet onschuldig zijn aan zijn eigen dood; onschuldiger gehouden worden dan iemand, die geroepen wordt om op te staan en de brand te blussen in zijn huis, en toch stil blijft liggen tot het tot as verbrand is. Zelf-liefde, dat is, liefde tot het zondige eigen ik, is de bron van de grootste wreedheid, waardoor de verkeerde verlangens

worden ontzien tot verwoesting van het leven van de ziel.

Door uitstellen worden de belangen van de hel gediend, waar velen nu zijn, die zich voorgenomen hadden zich te bekeren, maar de dood heeft hun tijd niet afgewacht en zo werden zij teleurgesteld in hun voornemen. Het is geen wonder, dat er telkens weer nieuwe redenen van uitstel te vinden zijn, want het is de belangrijkste bedoeling van Satan, de mensen te verwarren en gevangennemen in de wildernis, opdat zij zich niet naar Kanaän zouden richten. En elke nieuwe verstricking zet de ziel een stap dichterbij tot het verderf. En wie betwijfelt het, of Satan genoeg helse list heeft, om nieuwe uitvluchten om uit te stellen te maken?

Geen wonder, dat Satan juist dán de zondaar aandrijft tot uitstellen, wanneer hij door overtuiging enigermate is ontwaakt, gelijk hij deed met Felix, Hand. 24 : 25. Een zacht antwoord keert de toorn af, en uitstel neemt de scherpte van de overtuiging weg, even goed als een besliste weigering. Door overtuigingen, onder een predikatie of op een ziekbed, wordt een zondaar uit zijn slaap opgewekt; maar dan werkt niets het doel van Satan meer in de hand dan *"een weinig slapens"*, waardoor hij, indien hij het krijgt, de scherpte van de overtuiging er af slaapt.

Diegenen zijn de beste vrienden van de zondaars, die hem het minst rust geven in zijn zondige loopbaan. Wat hij er nu ook van denkt, later zal hij dat inzien Spr. 5 : 11-13 *"En u in uw laatste brult, als uw vlees, en uw lijf verteerd is; en zegt: Hoe heb ik de tucht gehaat, en mijn hart de bestraffing versmaad? En heb niet gehoord naar de stem mijner onderwijzers, noch mijn oren geneigd tot mijn leraars!"* Iedereen heeft de rust lief; daarom is de getrouwe prediking en behandeling van de zielen een pijniging voor degenen, die ongestoord in hun rust in de zonde verlangen te blijven, Openb. 11 : 10. Maar hetgeen het best overeenkomt met onze zondige genegenheden, is het slechtst voor onze zielen; dat zal in het einde zo bevonden worden. Vleitaal heeft menigeen verwoest, terwijl een eerlijke behandeling en getrouwe waarschuwing menigeen uit de strikken heeft verlost.

Wat kent u, slaper, niet?

Wij mogen de toestand van velen, nee, van de meesten die het Evangelie horen, wel beklagen. Zij stellen hun werk uit van de ene tijd tot de andere, en zodoende komt hun geestelijke ondergang van dag tot dag dichterbij. Zo gaat het in natuurlijke dingen, blijkt uit Pred. 10:18: *"Door grote luiheid verzwakt het gebinte, en door slapheid der handen wordt het huis doorlekkende"*. Zij zijn in een stervende toestand; de geneesheer komt bij hun bed en biedt hun een geneesmiddel aan; zij weigeren het niet onvoorwaardelijk; alleen maar zij stellen het gebruik er van uit. Ondertussen neemt hun ziekte toe en de dood nadert snel. De markt van vrije genade is geopend en zij worden geroepen om te komen en te kopen. Zij zien dat zij kopen moeten en toch zullen zij mogelijk niet komen, totdat de marktdag voorbij is. O, zotheid en dwaasheid, om beklaagd te worden met bloedige tranen! Arm traag schepsel, dat nog *"een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig; handvouwens"* verlangt. Vier dingen kent u niet:

U kent de waarde niet van een kostelijke ziel, die u wegwerpt voor wat u geen nut geeft. Weegt de zoete slaap in de zonde dan op tegen het verderf van de ziel? Nee, nee! *"Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven tot lossing zijner ziel?"* Matth. 16 : 26. Christus heeft de schoot van Zijn Vader verlaten en Zijn dierbaar bloed gestort om de ziel te verlossen. En Hij, die de

prijs betaalde, was wijs; als Hij met minder had kunnen volstaan, zou Hij niet zonder noodzaak Zijn bloed gestort hebben. Hij, die de prijs ontvangen heeft, was een Vader, en zou van Zijn Zon het niet geëist hebben, als het niet noodzakelijk geweest was. De Satan is zonder ophouden bezig om de ziel te verderven; (die kent dus de waardij ervan wel). Maar u, wat geringe gedachten koestert u hierover, die uw rust niet wil verstoren om uw ziel te redden van het verderf?

U kent de uitnemendheid niet van een dierbare Christus: *de slaap houdt uw ogen dicht gesloten, zodat u het verrukkelijk gezicht niet zien kunt*, Joh. 1 : 10. De ogen van heiligen en van engelen zijn op Hem gericht als de heerlijkheid van de hemel; de ogen, die hier door genade geopend zijn, worden door Zijn alles te boven gaande heerlijkheid tot Hem getrokken. Daarvandaan komen die uitdrukkingen in de Schrift als in verrukking: Psalm 73:25, *"Wien heb ik nevens U in de hemel?"* en Hoogl. 1 :3, *"Uwe oliën zijn goed tot reuk, uwe naam is een olie, die uitgestort wordt: daarom hebben U de maagden lief"*. Sions gekroonde Koning neemt Zijn weg door de stad waarin u woont; het geroep, om uit te gaan en Hem te aanschouwen (Hoogl. 3:11) bereikt uw oren; maar terwijl Hij voorbij gaat, moet u nog *"een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens, al nederliggende"*, hebben, en zodoende mist u het gezicht van Hem. De koninklijke Bruidegom strekt Zijn hand tot u uit, om met u in ondertrouw te komen, zeggend *"Zie Mij aan, zie Mij aan"*. U opent uw slaperige ogen en begint uw hand uit te strekken, maar de slaap overmamt u, uw ogen vallen dicht, uw hand zakt weer neer en van het huwelijk komt niets.

De koets van het verbond, die op weg is naar het huis van Zijn Vader, houdt stil voor uw deur, en u wordt naar buiten geroepen; het schip gaat op weg naar Immanuëls land, en u wordt genodigd om aan boord te komen; maar nog *"een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens, al nederliggende"*, en alles is verloren.

U kent de waarde niet van de kostbare tijd. De apostel wil, dat wij de tijd zullen uitkopen, Ef. 5 : 16, maar u vermorst die, als een ding zonder waarde: een tijd om te arbeiden wordt door u veranderd in een tijd om te slapen. Kostbare ogenblikken ontglippen u, en u slaat er geen acht op, hoewel u ze nooit kunt terugroepen als ze eenmaal voorbij zijn. Wat zouden degenen, voor wie geen hoop meer is, niet geven voor een uur van die tijd, waarvan u zich dagen, maanden en jaren laat ontglippen zonder ze te besteden voor de eeuwigheid? O, ongelukkige ziel, die niet bekent, in dezen uwen dag, hetgeen tot uw vrede dient!"

U kent het gewicht van de toorn van God niet. Het is waar, niemand kan er een volkomen bevattning van hebben: Psalm 90 : 11 *"Wie kent de sterkte Uws toorns?"* Maar al Gods uitverkorenen krijgen er zo een bevattning van, dat het hen aanspoort om deze te ontvluchten, 2 Kor. 5 : 11 *"Wij dan wetende de schrik des Heeren (zegt de Apostel) bewegen de mensen tot het geloof"*. En indien u er redelijke indrukken van had, het zou uw slaap en uw sluimering wel verstoren en u de handen aan het werk doen slaan. Indien u mocht bedenken, hoe *"vreselijk het is, om te vallen in de handen van de levenden God"*, en dat u werkelijk in groot gevaar bent om daarin te vallen, indien u weer op uw bed van zorgeloosheid neerzigt, het zou u zo doen schrikken, dat u wel wakker zou blijven.

Wat merkt u, slaper, niet op? Drie dingen:

U merkt het niet op, hoe snel uw verderf nadert, terwijl u daar rustig ligt; dat *"uw oordeel van overlang niet ledig is, en uw verderf sluimert niet"*, 2 Petrus 2:3. De bloedwreker achtervolgt u, terwijl u de toekomstige toorn niet probeert te ontvluchten. U bent een mens

zoals, die in een lek schip ligt te slapen, dat telkens meer water in krijgt, en dat in korte tijd vol zijn zal en naar de bodem van de zee zal verzinken, als hij niet ontwaakt en het verhelpt. Elk uur wordt uw schuld groter, de beker van de toorn wordt gevuld en wordt steeds sneller gevuld, naargelang u steeds geruster wordt.

U merkt niet op, hoe nabij uw verderf al kan zijn. U bent hetzelfde als de oude wereld, Matth. 24: 38, 39, *"Zij waren etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot de dag toe, in welken Noach in de ark ging; en bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam"*. Uw geestelijke verdoving en vaste slaap belet u om het geluid te horen van de voeten van de naderende slag. De verschrikkelijkste verrassing kan u overkomen: de slaap van de dood te slapen, waaruit u niet eerder uit zult ontwaken totdat u in de hel bent, Luk. 12: 19, 20 en hoofdstuk 16 : 23. O, hoe droevig is het voor een mens, buiten hoop te zijn voor hij nog begint te vreezen; dat het huis instort eer hij nog zijn bed verlaten heeft.

U merkt niet op, dat u totaal onbekwaam bent om de slag af te weren, wanneer hij komt: Jes. 33 : 14, *"De zondaren te Sion zijn verschrikt, beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwig gloed wonen kan?"* Ezech. 22: 14, *"Zal uw hart bestaan? Zullen uwe handen sterk zijn, in de dagen, als Ik met u handelen zal? Ik, de Heere heb het gesproken, en zal het doen"*. Kan een mens, die een made is, staande blijven voor een almachtig God, van Wie het geduld uitgeput kan zijn voor u ontwaakt? En indien barmhartigheid en geduld het veld ruimen, dan zal gerechtigheid hun plaats innemen, en dan is het voor eeuwig gedaan met slapen of rusten.

Waarom stelt u uw bekering uit?

Waarom gaat u door in uw zielsverwoestende loopbaan? Let u dan niet op de roepstemmen van het Evangelie, slaat u geen acht op uw zielen en op de eeuwigheid? Waarom doet u niet met al uw macht wat uw hand vindt om te doen? Ik wil mij hier richten tot uitstellende zondaars, tot hen, die nog buiten Christus staan, en die nog alles voor de eeuwigheid te doen hebben. Zij leven in een staat van toorn en toch vertragen zij en stellen zij hun vertrek uit Sodom uit. Zij stellen de bekering uit en gaan door in hun zonden. U zou ik willen toeroepen, met Spr. 6:9 *"Hoe lang zult gij, luiard, nederliggen? Wanneer zult u van uw slaap opstaan?"* Ik moet u hierover spreken:

Jonge mensen

U, jonge mensen, waarom stelt u uw bekering uit? Waarom bent je zoals het veulen van een woudezel, onhandelbaar en onvatbaar voor lering? Je denkt ongetwijfeld dat het voor u nog te vroeg is, dat het vele jaren na deze, nog tijd genoeg is. Je denkt, dat bekering en levensernst het best past bij het gerimpeld voorhoofd, het bleek gelaat en ingezonken ogen, enz.; dat het jammer zou zijn de bloei van uw jeugd te bederven met dat werk. Wanneer bent je dan van plan jezelf te bekeren? Waarschijnlijk dan, wanneer je tot je bestemming in de wereld gekomen bent, of wanneer je oud wordt; de dagen van de jeugd moeten ten minste eerst voorbij zijn. Maar, arme dwaas:

Is de schuld van de zonde die op je rust, zo klein, dat u zich zelf dieper in de schuld aan Gods gerechtigheid moet werken? Weet u niet, dat u van nature een kind van de toorn bent (Ef. 2:3); dat u de zonde met je in de wereld gebracht heeft, dat u verdoemen zal, als u zich niet bekeert en tot Christus komt? En zal dat, al voegt u er niets aan toe, je niet diep genoeg

in het verderf doen inzinken, tenzij u zich bekeert?

Is dezelfde heilige wet niet van kracht voor u, sinds je hebt kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad, die geldt voor de oudste die leeft?

Hebben de jeugdigen dan meer vrijheid om te zondigen en de vreze Gods en de godsdienst af te werpen, dan de ouden? Zie Gal. 3: 10 *"Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen"*. Hier wordt geen uitzondering gemaakt. De mensen mogen de dwaasheden van de jeugd door de vingers zien, maar wees verzekerd: God doet dat niet; Pred. 11 :9, *Verblijd u, o jongeling! in uw jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, en wandel in de wegen uws harten, en in de aanschouwing uwer ogen; maar weet, dat God om al deze dingen u zal doen komen voor het gericht"*.

En ik twijfel er niet aan, of u zou, als uw zondige gedachten, woorden en werken, het zij ijdel of onrein, je werden voorgelegd, als u er eenmaal rekenschap van geven zult, u zult zien, dat er meer zonden zijn dan de haren op uw hoofd, hoe jong u ook bent. En ik moet u aanzeggen, dat, als u nog onvernieuwd bent en vreemdelingen van het leven der genade, dan zijn al uw daden enkel zonde: Spr. 21 : 4, *"Hoogheid der ogen, en trotsheid des harten, en de ploeging der goddelozen, zijn zonde"*. Is het dan geen tijd om je te bekeren ?

Wie verzekert u, dat je ooit de leeftijd zult bereiken waarvan u spreekt? Ga naar de begraafplaats, en u zult daar graven zien van allerlei grootte, van uw maat en daar onder. Er zijn veel meer dode lichamen van jongeren, dan van degenen, die grijze haren dragen, tien tegen één. De meeste mannen en vrouwen worden afgesneden voor ze tot een hogere leeftijd komen. Wat anderen overkomen is, die even jong en welvarend waren als u, kan u ook overkomen. En daarom, omdat u niet beter weet, of u kunt jong sterven, bekeer u daarom als u jong bent, wilt u niet aan het eind jammerlijk teleurgesteld worden.

Wie heeft het meeste recht op uw jeugd en kracht? God of de duivel? God nodigt je om Zijn eigen gave: Pred. 12 : 1 *"En gedenk aan uwen Schepper in de dagen uwer jongelingschap"*. Satan zal het er op toe leggen om zijn eigendom te behouden. God is de eerste en de laatste, en Hij eist het eerste en het beste, de eerstelingen, de eerstgeborenen, het morgenoffer, en Hij eist het eerste van uw dagen. Hij heeft daar behagen in. Jer. 2:2: *"Ik gedenk aan de weldadigheid uwer jeugd, der liefde uwer ondertrouw, toen u Mij na wandeldet in de woestijn; in onbezaaid land"*. En zul je het eerste en het beste aan de zonde en de Satan wijden, en het laatste en het slechtste bewaren voor uw Schepper?

God beveelt dat u zich nu bekeren moet, en daarom is het met gevaar van je ziel, dat je het waagt om het nog een ogenblik langer uit te stellen. Hebr. 3:7, 8: *"Heden, indien u Zijne stem hoort, zo verhardt uwe harten niet"*. Denk aan dat woord uit Pred. 11 : 9, 10: *"Verblijd u, o jongeling in uwe jeugd, ... maar weet, dat God om al deze dingen u zal doen komen voor het gericht. Zo doe dan de toornigheid wijken van uw hart, en doe het kwade weg van uw vlees, want de jeugd en de jonkheid is ijdelheid"*. Een zondige jeugd maakt tenslotte een droevige ziel. Je weet niet, wanneer Gods toorn tegen u kan ontbranden om u af te snijden. Gedenktekens van Gods toorn zijn zowel opgericht in de jonkheid en jeugd als in de ouderdom, getuige de kinderen te Bethel, 2 Kon. 2 : 23, 24. Laat de Satan u niet misleiden, alsof er geen blijdschap in de godsdienst was. Nee, *"De wegen der wijsheid zijn wegen der liefelijkheid en al haar paden vrede"*, Spr. 3:17. Er is een zoetigheid in de Gods dienst, die duizendmaal te kiezen is boven al de vermaken en ijdelheden, die de jeugd achterna jaagt.

Mensen van middelbare leeftijd

U, mensen van middelbare leeftijd, waarom stelt u de bekering uit? Waarom overlegt u niet bij uzelf, waar u uw eeuwig verblijf zal moeten nemen? Waarom u zich niet voorbereid voor de eeuwigheid door bekering? Ook u denkt ongetwijfeld, dat u nog tijd genoeg hebt, maar voor het ogenblik heeft u geen tijd, want u heeft andere dingen te doen; mogelijk rust de zorg voor een huisgezin op u, Luk. 14:20. Welke dag heeft u bepaald voor uw bekering? Waarschijnlijk dan, als u meer tijd zult hebben dan nu, of wanneer u oud wordt.

Maar, o vrienden! hoe weet u of u een oude dag zal hebben? Ja, wat weet u er van, of, zoals er staat in Luk. 12:20: *"in dezen nacht zal men uw ziel van u afeisen"* Helaas! zult u dan op die wijze van de ene dag in de andere uw eeuwige staat wagen op een enkel 'misschien'? Uw leven duurt maar een dag, een korte dag, een winterdag, en u heeft een grote reis te maken; uw voormiddag is al voorbij, en wilt u nu doorslapen tot de avond, die u binnenkort overvalt? De neergaande zon roept u om te ontwaken.

Welke reden is er, dat uw wereldse zaken uw belangen voor de eeuwigheid zouden verdringen? Bedenk, dat degenen, van wie u leest in Luk. 14: 18-24, even goede verontschuldigungen hadden als u, maar zij werden, na het indienen van hun verontschuldigungen, verworpen, en er werd gezegd, dat de tijd van hun genade voorbij was. Of heeft u geen ziel te verliezen, geen eeuwige staat om op te letten? Kan het u verwonderen, aangezien u nu de wereld verkiest boven Christus, dat Hij u uw deel geeft in dit leven; en dat, als ooit de tijd zou komen dat u zich zou schikken om u te bekeren, Hij u dan die genade onthoudt en u toeroept om tot de goden te gaan, die u gediend hebt?

Overweeg de voordelen, die u nu hebt ernstig, nu de onbesuisdheid van de jeugd tot bedaren is gekomen en de gebreken van de ouderdom u nog niet uitputten. O, overweeg dat, en toont u mannelijk. U heeft uw jeugd in ijdelheid doorgebracht, en zult u nu deze leeftijd ook zo doorbrengen? Wat zult u dan voor God bestemmen: de droesem van uw jaren? Die leeftijd, die een poel van gebreken is? En wilt u dan wel de zonde vaarwel zeggen, als u ze niet meer dienen kunt? O vrienden, hoe kunt u vertrouwen, dat God zo iets van uw hand zal aannemen? Mal. 1 : 8 *"Want als u wat blinds aanbrengt om te offeren, het is bij u niet kwaad; en als u wat kreupels of kranks aanbrengt, het is niet kwaad! Brengt dat toch uw Vorst; zal hij een welgevallen aan u hebben? Of zal hij uw aangezicht opnemen? zegt de Heere der heirscharen"*.

Stel eens, dat u zou leven totdat u oud wordt. O, hoe weinig zijn er, die bekeringsgenade krijgen als ze oud zijn! Ik zal niet zeggen, dat die er niet zijn; maar hoewel ze er zijn, ze zijn zeer zeldzaam. Laat het u toch niet aanmoedigen om uit te stellen, omdat er, naar Matth. 20 : 6, sommigen geroepen werden ter elfder ure; want als u op die tekst let, zult u zien, dat deze mensen anderen waren dan diegene, die daar stonden op de derde, de zesde en de negende ure. Wij zetten Gods soevereiniteit geen palen; maar wat hen betreft, die onder het evangelie leven en hun beste dagen doorbrengen in de zonde en in vervreemdheid van de godsdienst, zo zien we doorgaans, dat het Gods gewone weg is, om hen te bezoeken met verharding van de harten als ze oud worden, job 20 : 11 *"Zijne beenderen zullen vol van zijn verborgen zonde zijn, van welke elkeen met hem op het stof nederliggen zal"*.

Omstreeks het jaar 300 kwam er iemand, die tot een hoge leeftijd als een heiden geleefd had, tot Simplicianus, om hem te vertellen dat hij een christen geworden was, maar hij wilde het niet geloven. Maar toen de gemeente bemerkte, dat hij werkelijk een christen was, was er groot gejuich en blijdschap en riepen ze: *"Cajus Marius Victorius is een christen"*

geworden!" Zij waren verwonderd te ervaren, dat een man, die zo oud was, nog wedergeboren werd.

Wilt u het bedrieglijke van het uitstellen zien? Toen u jong was, hebt u het toen niet uitgesteld tot deze tijd? En nu deze tijd gekomen is, bent u even onbereid als vroeger. Stel dan niet meer uit, want anders slaapt u de doodsslaap.

Bejaarden

Bejaarden! waarom stelt u uw bekering uit? Waarom neigt uw hart zich niet naar Gods roepstem, nu u reeds begonnen bent te neigen naar het graf?

U, die altijd gedacht heeft, dat u in uw leven tijd genoeg had, u zult wel denken dat u nog tijd genoeg heeft. Maar wanneer komt de dag, die u bepaald heeft voor uw bekering? Zeker op uw doodsbod! En als u daarop komt, dan zult u hopen dat het maar een ziekbed zijn zal, en dus weer het werk verschuiven tot het alleruiterste.

Maar o, vrienden, Is het u niet genoeg, dat u de voorgaande tijd van het leven de wil van het vlees volbracht heeft? Moet u nu nog *"een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens"* hebben, al nederliggende? Wel, als u al uw levensdagen u tegen Gods roepstemmen hebt verhard, op grond waarvan kunt u dan genade en barmhartigheid verwachten? De zonde, Satan en de wereld zult u al uw tijd geven, en dan, als u niet meer kunt, zult u het tot God wenden en Zijn gunst zoeken? Bent u niet bang, dat in u vervuld zal worden wat geschreven staat in Spr. 1 :24 *"Dewijl ik geroepen heb, en gijlieden geweigerd hebt; Mijne hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte; en u al Mijn raad verworpen en Mijne bestraffing niet gewild hebt; zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten wanneer uwe vreze komt. Wanneer uwe vreze komt gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een wervelwind; wanneer u benauwdheid en angst overkomt; dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden"*. Ik weet zeker, als uw geweten nu, in dit ogenblik, werd wakker geschud, u zou genoeg te doen hebben om uw voeten gesteld te krijgen op een belofte van barmhartigheid.

Hoe weet u, dat u een doodsbod of een ziekbed zult krijgen? Wat weet u ervan, of u niet in een ogenblik in de eeuwigheid zult storten, zoals zovelen overkomen is. De dood zendt niet altijd boodschappers om ons te waarschuwen van zijn komst. Neen, zie wat de Heere zo nadrukkelijk zegt in Matth. 24:48-51: *"Zo die kwade dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zou beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en te drinken met de dronkaards; zo zal de heer van dezen dienstknecht komen ten dage, in welken hij hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet; en zal hem afscheiden, en zijn deel zetten met de geveinsden: daar zal wening zijn en knersing der tanden"*.

En is sterven zo een gemakkelijke zaak, dat u uw voornaamste werk moet uitstellen tot uw stervenstijd? Ik zou denken, dat het sterven zelf, met de pijnen, smarten en ziekten, die er gewoonlijk mee gepaard gaan, op zichzelf al genoeg was. Zeker, als we op de juiste manier bezig waren in onze gezonde dagen, we zouden het er op toe leggen, dat als we zouden sterven, we dan niets anders te doen hebben dan te sterven. Maar ik bid u, bedenk, dat het kan gebeuren, dat u in uw sterven het gebruik van uw rede moet missen. Maar al zou u tot het laatst bij uw bewustzijn blijven, ik bid u, overweeg toch, of het werk van de bekering zo een gemakkelijke taak is, dat u die kunt laten wachten tot u niets anders meer doen kunt?

Zult u uitstellen om u tot God te keren totdat u niet meer in staat bent om uzelf om te keren

op uw bed, tenzij u door anderen geholpen wordt? Uitstellen om de hemel te bestormen, tot uw kracht vergaan is? Om te roepen tot God, tot u geen twee volzinnen na elkaar meer zeggen kunt? Om u zich op de dood voor te bereiden, totdat hij tot uw bed genaderd is?

Stel uw bekering niet uit!

Ik waarschuw u allemaal, om de bekering en het werk van zaligheid niet langer uit te stellen. Overweeg, dat u door uw uitstellen niet anders doet dan God bespotten en uzelf bedriegen. Want uitstellen kan niet samengaan met de ernstige bedoeling om van de zonde af te keren, 1 Petrus 4 : 1, 2, 3; want hij, die oprecht in de zin heeft om de zonde vaarwel te zeggen, doet het onmiddellijk.

Het staat niet in uw macht, om u te bekeren; het is Gods gave, die Hij geeft wanneer het Hem behaagt, Hand. 5 : 31 : *"Dezen heeft God door Zijne rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël te geven bekering en vergeving der zonden"*.

De tijd van Gods genade heeft zijn grens, er is een tijd, waarin Hij zal gevonden worden, en een tijd, waarin hij niet gevonden zal worden; Jes. 55 : 6 *"Zoekt de Heere terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is"*. De dood maakt zeker aan die genadetijd een einde. Maar het schijnt wel duidelijk, dat voor sommigen het eind van hun genadetijd al in dit leven komt, Luk. 14:24: *"Ik zeg ulieden dat niemand van die mannen, die genood waren mijn avondmaal smaken zal"*. Er was een tijd, dat Ezau de zegening had kunnen verkrijgen, maar toen heeft hij ze veracht. Maar de tijd kwam, waarin hij ze niet kon verkrijgen; Hebr. 12: 17 *"Want u weet, dat hij ook daarna de zegening willende beërven, verworpen werd; want hij vond geen plaats des berouws, hoewel hij dezelve met tranen zocht"*. Laat dan de gelegen tijd niet voorbijgaan, want als de wind en het getij tegen zijn, zal het onmogelijk zijn om zee te kiezen.

Al wisten we met zekerheid, dat onze genadetijd nog lang niet ten einde was, dan zou het toch de alleronwaardigste zaak zijn, om zo met God te handelen. Zal een mens van barmhartigheid en genade misbruik maken, omdat God wacht om genadig te zijn? Zal een mens misbruik maken van het goddelijk geduld, omdat God zo lankmoedig is? Wat een dwaasheid is het, om ons zo lang mogelijk van Hem af te houden, aan Wie we ons tenslotte zullen moeten onderwerpen.

De tijd is kort; het werk is groot en zo is ook de tegenstand. Zalig worden is een groot werk. Het is geen gemakkelijke zaak een Christen te zijn; u moet rekenen op al de tegenstand, die de duivel, de wereld en het vlees te werk stellen kunnen, en de tijd die u heeft om er dat werk in te doen, is maar een hand breed, als niets!

Uw leven is zeer onzeker. Wij kunnen zó uit onze woning gezet worden: we hebben geen recht op de dag van morgen, Jak. 4:13, 14.

We zijn het er over eens, dat de bekering noodzakelijk is; de enige vraag is nu maar: *Wanneer zal het gebeuren?*

God zegt: Nu. Morgen is niet van u, maar van God. Hoe kunt u dan de tijd daarvoor bestemmen, die niet van u is? De Joodse geleerden zeggen: "Bekeer u tot God één dag voor uw dood". Verstandig gezegd: *bekeer u dan nú, want mogelijk zult u morgen sterven*.

Hoe langer u uitstelt, hoe moeilijker het werk wordt, want de zonde wordt sterker, zoals waterstromen aangroeien, hoe verder ze van de oorsprong zijn. En de pijl, die al afwijkt van het doelwit bij het verlaten van de boog, hoe ver zal die niet afwijken voor hij zijn eindpunt bereikt? Er is opgemerkt, dat Christus bij de opwekking van Lazarus, die reeds vier dagen

dood was, zeer bewogen werd in de geest en Zichzelf ontroerde; maar niet bij de opwekking van de jongeling te Naïn of het dochtertje van Jairus. Jer. 13:23, *"Zal ook een moorman zijn huid veranderen? of een luipaard zijn vlekken? Zo zult gijlieden ook kunnen goed doen, die geleerd bent kwaad te doen"*.

De zonde wordt niet alleen sterker, hun aantal vermeerderd. Niet voor niets is de naam van de duivel, die eerst alleen kwam, Legio. Het hart wordt harder, het verstand blinder, de wil verkeerder en de genegenheden vleselijker.

Eén ogenblik uitstel kan een eeuwig verlies worden, want u weet van geen enkel ogenblik, dat het uw laatste niet zijn kan. God gebiedt u, u nu te bekeren. Daarom komt het voor uw verantwoording, als u langer uitstelt.

U maakt misschien deze tegenwerping: *De moordenaar aan het kruis bekeerde zich bij zijn laatste ademsnik.*

Ik antwoord: Zijn bekering was één van de wondertekens bij Christus' dood; en hij verheerlijkte God meer in zijn sterven, dan u zou kunnen doen, al was u uw hele leven een boetvaardige zondaar geweest. Maar alhoewel er één geweest is, dat niemand zou wanhopen, er was er ook maar één, dat niemand het er maar op wagen zou. De andere moordenaar stierf zoals hij geleefd had.

Einde.

2. Gelovigen kennen de verborgenheid van Christus' koninkrijk.

En Hij zeide tot hen: Het is u gegeven te verstaan de verborgenheid van het Koninkrijk Gods; maar degenen die buiten zijn, geschieden al deze dingen door gelijkenissen. Markus 4 : 11.

De wijsheid van de wereld is dwaasheid bij God en de wijsheid Gods wordt door de blinde wereld als dwaasheid geacht. Zo heeft in alle eeuwen het ene gedeelte van het mensdom het andere als dwazen beschouwd al naar dat zij deze verschillende soorten van wijsheid volgden. Zondaren beschouwen heiligen als dwazen en heiligen weten dat zondaars dwazen zijn. Wanneer wij de oorsprong van dit verschil naspeuren, dan zullen wij de oorzaak vinden in het verschillend licht waarin geestelijke dingen aan de onderscheiden partijen verschijnen, zoals in de tekst wordt gezegd.

Wij vinden in de tekstwoorden twee zaken:

1. Het geestelijk voorrecht van sommigen ten opzichte van het koninkrijk Gods: *"Het is u gegeven te verstaan de verborgenheid van het koninkrijk Gods."* Daardoor wordt bedoeld het koninkrijk van de Messias. Zo drukten de Joden zich uit in de dagen van onze Verlosser. De Farizeeërs vroegen Hem wanneer het koninkrijk Gods komen zou, Lukas 17 : 20. Maar zij hadden er een geheel verkeerd begrip van. Zij beeldden zich in dat het een koninkrijk van wereldse pracht en praal zou zijn. Zij kenden het niet toen het onder hen werd opgericht. Daarom verwierpen zij Christus als Koning, omdat Hij niet verscheen met die glans waarin zij verwachtten dat de Koning-Messias zou verschijnen. Maar toch, Zijn koninkrijk was het koninkrijk van God omdat Christus de Messias is. Zijn koninkrijk was een verborgenheid die zij niet konden begrijpen. Maar aan sommigen werd van God gegeven de verborgenheid te verstaan. Nu, zij stonden tegenover hen die buiten waren en zo

is het duidelijk dat zij in dat koninkrijk en de wezenlijke onderdanen daarvan waren.

2. De andere zaak is de staat van duisternis en blindheid waarin anderen verkeerden ten opzichte van het koninkrijk van God. Zij stonden er buiten omdat zij geen onderdanen van Gods koninkrijk waren, maar wel van het koninkrijk van de duivel en daarom lagen al deze dingen of alles wat dit koninkrijk betrof voor hen onder een sluier evenals de dingen welke in een gelijkenis worden voorgesteld en die niet door de hoorders begrepen worden. Het doel en de inhoud van onze tekstwoorden kunnen wij in vier punten noemen en beschouwen.

1. **Er is onder mensen een koninkrijk van Christus opgericht, wat het koninkrijk Gods is.**
2. **Het koninkrijk van Christus is een verborgenheid.**
3. **Het is het voorrecht van de onderdanen van Christus' koninkrijk de verborgenheid daarvan te ondervinden.**
4. **Het is de ellende van hen die buiten dat koninkrijk zijn, dat zij de verborgenheid daarvan niet kennen, niet meer dan mensen die een gelijkenis horen die zij niet begrijpen**

Wij zullen deze volgorde houden in het verhandelen van onze tekst.

Er is onder mensen een koninkrijk van Christus gesticht wat het koninkrijk Gods is.

Hier beschouwen wij vier dingen:

1. De stichting van het koninkrijk en
2. De uitbreiding van het koninkrijk.
3. De uitgestrektheid van het koninkrijk
4. De duur van het koninkrijk

Ten eerste, **de stichting van dit koninkrijk.** Wij moeten daarbij letten op drie dingen.

De Stichter of Hem Die het oprichtte. Dat was de Vader. *'Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Mijner heiligheid,'* Ps. 2 6. Daarom wordt het genoemd het koninkrijk Gods. Het is onderscheiden van Zijn eeuwig koninkrijk. In het koninkrijk van de Messias zijn sommigen en niet allen onderdanen. Daarin is Christus Middelaar en Koning door volmacht van de Vader. Om Zijn recht buiten twijfel te stellen was Hij tot Koning gezalfd door de Heilige Geest, Jes. 61:1.

De reden waarom dat koninkrijk werd opgericht was het herstel van verloren zondaren die verloren waren voor God en voor zichzelf. Omdat alle mensen verloren waren in Adam, besloot God van eeuwigheid, door Zijn genade sommigen van hen te verlossen. Maar het natuurlijk koninkrijk, gegrond op het werk van de schepping en bestuurd door het verbond der werken kon dat einde niet bereiken. Daarom werd er een nieuw koninkrijk gesticht, gegrond op het werk van de verlossing om geregeerd te worden overeenkomstig het groot voorrecht van het verbond der genade. En aan Jezus Christus werd de eer van de kroon verleend omdat Hij de last gedragen had van het leggen van het fundament, met Zijn eigen bloed.

Wij hebben nog te letten op de tijd van oprichting. Het voornemen daartoe was van eeuwigheid. Het is een oud koninkrijk, zelfs als wij het beschouwen vanaf de tijd dat het voornemen werd uitgevoerd en het koninkrijk werd opgericht. Dat was de tijd van Adams val. Toen aanvaardde Christus de regering en als Koning onderzocht en oordeelde Hij en liet vergiffenis afkondigen aan onze schuldige eerste voorouders en sprak het veroordelend vonnis uit over de slang. Sedert die tijd is dat koninkrijk altijd zonder enige onderbreking voortgezet niettegenstaande het gedurig verzet dat er tegen wordt gepleegd.

Ten tweede. **Wij zullen nu de uitbreiding van dat koninkrijk beschouwen.**

- Alle genaden en gunsten van de hemel tot zaligheid, die ooit aan stervelingen in deze wereld geschonken worden zijn in handen van deze Koning om ze uit te delen. *'God heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen,'* Efése 1:22. Het omvat ook het koninkrijk der heerlijkheid, want de heerlijkheid van de hemel is ook tot Zijn beschikking, zowel als de genade van de hemel. Het koninkrijk van de Voorzienigheid is ook onder Zijn toezicht, want in dezelfde handen waarin de Vader de regering van de Kerk gesteld heeft, heeft Hij ook de regering van de wereld gegeven en dat ten goede van de Kerk. *'De Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven,'* Joh. 5:22.

3. **Wij willen nu wijzen op de uitgestrektheid van het koninkrijk.**

Het omvat beide werelden, hemel en aarde. Jezus zegt: *'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde,'* Matth. 28:18. Hij regeert in beide werelden, want het koninkrijk is slechts één. Alleen wonen sommigen van de onderdanen in de hogere gedeelten van Zijn gebied, namelijk de verheerlijkte heiligen in de hemel en Hij regeert hen. *'Want het Lam dat in het midden des troons is, zal ze weiden en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren,'* Openb. 7:17. Anderen wonen in de lagere delen van Zijn gebied en Hij regeert ook hen. De doorgang tussen de lagere en hogere gedeelten van Zijn gebied, namelijk de vallei van de schaduw des doods, is ook een deel van Zijn gebied, zodat u er van verzekerd mag zijn dat Zijn koninkrijk, hoe uitgestrekt het ook is, slechts één is. *'Hij heeft de sleutels der hel en des doods.'*

4. Wat betreft **de duur van dit koninkrijk**, het zal eeuwig bestaan, zonder einde. *'Van dit koninkrijk zal geen einde zijn.'* Weliswaar, Hij zal in de grote dag, het koninkrijk aan de Vader overgeven en dan zal Hij alle onderdanen, zonder dat er één gemist wordt, tot Hem brengen, zoals besloten was bij de oprichting van het koninkrijk. Maar Christus zal Zijn koninklijke waardigheid en ambt, zonder einde behouden. *'Zijn rijk is een eeuwig rijk en Zijn heerschappij is van geslacht tot geslacht,'* Dan. 4:3.

Zie dan toe, dat u het koninkrijk van Christus niet tegenstaat, door u te openbaren als Zijn vijand door ongelooft en onboetvaardigheid in u te verzetten tegen waarheid en heiligheid. Het is het koninkrijk van God en daarom zal het ongetwijfeld overwinnen en Zijn vijanden zullen vallen, ja vallen onder een vreselijk gewicht, vallen onder de toorn van deze Koning. *'Een iegelijk die op dien steen valt zal verpletterd worden en op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen,'* Lukas 20:18.

Onderwerp u aan de koninklijke Middelaar. *'Kust den Zoon opdat Hij niet toorne en gij op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden,'* Psalm 2:12.

"*Welgelukzalig zijn allen die op Hem vertrouwen.*" Buig voor Zijn gerechtigheid en laat de uwe varen. Onderwerp u aan Zijn onderwijs en verwerp uw eigen wijsheid. Onderwerp u aan Zijn regering en verzaak uw verdorven lusten en begeerlijkheden. Zijn Vader heeft de kroon op Zijn hoofd gezet. En op de dag van Zijn bruiloft en op uw bruiloft met Hem door geloof, zal Hij Zich gekroond achten door u, Hooglied 3:11.

2. Wij gaan nu over tot de tweede zaak die wij zouden beschouwen.

Het koninkrijk van Christus is een verborgenheid. Hierin beschouwen we twee punten

- (1) Het koninkrijk van Christus zelf is een verborgenheid.
- (2) Het is een koninkrijk van verborgenheden.

(1) Het koninkrijk van Christus is een verborgenheid. Een verborgenheid is een geheime, bedekte zaak. Het is bedekt door een sluier die opzij geschoven moet worden om het te onderscheiden. Zo is het koninkrijk van Christus een geheim, een verborgen koninkrijk, hoewel het voor de ogen van de mensen is opgericht.

1. Het koninkrijk van Christus zelf is een verborgenheid. Het wordt in onze tekst genoemd 'de verborgenheid van het koninkrijk'. De koninkrijken van deze wereld zijn geen verborgenheden, want de uitwendige vertoning die zij voor het oog maken, met kroon en scepter en andere koninklijke kenmerken, ontdekken op het eerste gezicht wat zij zijn terwijl hun uitwendige vertoning dikwijls hun innerlijke macht overtreft. Maar de uitwendige verschijning van het koninkrijk van Christus is zo gering en verachtelijk in deze wereld, dat daardoor het vleeselijk oog zelfs niet kan bespeuren dat het een koninkrijk is en nog veel minder dat het boven alle andere uitgaat, zoals het inderdaad is. Ik denk dat Christus om die reden heeft gezegd: "*Het koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat.*" Het is zoals een schat in aarden vaten, een vorst in het kleed van een dienstknecht, niet te kennen door de uitwendige verschijning.

2. Het is een koninkrijk van verborgenheden. Het is een samenkomst van verborgenheden, die samen komen in één. Daarom zullen er voor de gunstelingen van de Koning nog altijd nieuwe verborgenheden te ontdekken zijn en zij zullen nooit ten volle verstaan worden, totdat het voorhangsel afgescheurd zal worden en aan de ziel zal worden toegestaan om in te gaan in het heilige der heiligen, daarboven.

Er zijn verborgenheden des geloofs, die door geloof moeten verstaan worden. "*Buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot. God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in den Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.*" De vleeswording van de Zoon van God, Zijn vernedering in Zijn geboorte, leven en dood en aan het kruis, Zijn begraving, opstanding, hemelvaart en Zijn zitten aan de rechterhand van God in onze natuur, dat alle zijn verborgenheden des geloofs.

Er zijn verborgenheden van voorrechten. O, wat voor verborgen voorrechten worden geschonken aan de onderdanen van dit koninkrijk! De toerekening van Christus' gerechtigheid aan hen, de heiligheid van Zijn natuur, de rechtvaardigheid van Zijn leven en de voldoening verworven door Zijn dood. Dat alles wordt op hun rekening overgeschreven. Ook hun rechtvaardigmaking en hun ontheffing van de wet als een verbond der werken, die alle zijn grote verborgenheden. De vereniging van gelovigen met Christus wordt terecht

verborgen genoemd, want het is inderdaad een grote verborgenheid: Het Hoofd in de hemel en de leden op aarde in een geringe en verachte conditie. Zij zijn met Christus gekruist en daarom dood en toch levend. Zoals Hij in de wereld was, een onbekende Koning, zo zijn zij in de wereld onbekende gunstelingen, wandelend onder een sluier.

- Er zijn verborgenheden van geloofsoefening. Zo groot als de verborgenheid van de gronden van genade is, zo ook van de praktijk van de godzaligheid. Heiligmaking door vereniging met Christus door geloof is een verborgen weg van heiligmaking, onbekend voor de Joodse rabbi's en voor de Griekse wijsgeren. Het is een ingebeelde heiligmaking in de ogen van alle eigengerechtigde mensen. Het leven van geloof, wat de mens van zichzelf ontleedt en hem al zijn doen en lijden als van geen waarde doet beschouwen; elke plicht gedaan in geleende kracht, staand op geleende benen, ziend met geleende ogen, lasten dragend met geleende kracht; Christus alles voor de mens zijnde en hijzelf niets, is een verborgen praktijk. Toch is dit het leven en de praktijk in het koninkrijk van Christus. Paulus zegt: *"Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons Gods, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij overgegeven heeft,"* Gal.2:20.

- Er zijn verborgenheden van Voorzienigheid. Aardse koningen hebben hun regeringsgeheimen, die ontstaan uit de gesteldheid van hun volk. De Koning van Sion heeft ook Zijn regeringsgeheimen, die niet beoordeeld kunnen worden door het volk. Deze Voorzienigheid werd aan Ezechiël voorgesteld onder het beeld van een rad in het midden van een rad, gaande op hun vier zijden. Ezech. :16, 17. Hun velgen waren zo hoog dat ze vreselijk waren en hun velgen waren vol ogen rondom aan die raderen. De bijzondere gunstelingen van de Koning werden in het stof geworpen en zijn vijanden kwamen overeind. Het hoofd van Johannes de Doper kwam in een schotel en de bloedschendige Herodias zegevierde over hem. Mensen die voortgaan in de weg van plichten terwijl de storm hen in het aangezicht blaast en anderen volgen een weg van goddeloosheid terwijl de zon van de Voorzienigheid warm op hen schijnt. De dierbare kinderen van de Koning afgezonderd om buitengewone verdrukkingen te ondergaan en zo gemaakt tot een schouwspel voor de wereld terwijl opstandige zondaars worden behandeld als gunstelingen van de hemel. Dit zijn zulke verborgenheden dat de beste mensen als voor een raadsel hebben gestaan wat zij niet konden oplossen. Zie dat in Asaf beschreven in Psalm 73. De blinde wereld zegt: *"Het is tevergeefs God te dienen; want wat nuttigheid is het dat wij Zijn wacht waarnemen en dat wij in het zwart gaan voor het aangezicht des Heeren der heirscharen? En nu, wij achten de hoogmoedigen gelukzalig; ook die goddeloosheid doen worden gebouwd; ook verzoeken zij God en ontkomen,"* Mal. 3 : 14, 15.

Nu, wees voorzichtig in uw houding en optreden ten opzichte van eerbied en ernst, waar u de beginsels of de praktijk daarvan aantreft. Zie toe dat u in uw woorden en koers van leven ze niet belastert als dwaasheid. Bewaar in uw hart een hoge achting voor godzaligheid opdat uw beoordeling niet bevonden wordt, te zijn als van blinde mensen die over kleuren oordelen, omdat u veroordeelt wat u niet kent. Wacht u, opdat niet een vuur uitga van een heilig, jaloers God, Die u niet kent in de openbaring die Hij van Zichzelf gegeven heeft in Christus, en u niet neerstort in het verderf. *"Nu dan drijft de spot niet, opdat uw banden niet vaster gemaakt worden; want ik heb van den Heere HEERE der heirscharen gehoord een verdelging, ja ene die vastbesloten is over het ganse land,"* Jes. 28 : 22.

Godeloze personen behoren niet tot dit koninkrijk. Dronkaards, zweerders, oneerlijke mensen, onreinen en vleselijke wereldlingen en zulken die zelfs de schijn van godzaligheid missen. Zij zijn niet van dit koninkrijk, want bij hen is er geen verborgenheid dan alleen een verborgenheid van ongerechtigheid. Van hen wordt verklaard dat zij behoren tot het koninkrijk des duivels, Gal. 5 : 19.

Geveinsden, die zich alleen aan de vormen houden, behoren niet tot dit koninkrijk. U die vreemdeling bent van de kracht der godzaligheid naar de inwendige mens, totaal onwetend van het leven des geloofs in uw wandel en ervaring, behoort niet tot dit koninkrijk, want uw godsdienst is niet meer dan een deel uitwendige godsdienstoefening en verrichting. Er is in uw godsdienst geen verborgenheid te bespeuren. De innerlijke godsvrucht wordt gemist en daarom mist u de verborgenheid der godzaligheid. *"Want de lichamelijke oefening is tot weinig nut,"* 1 Tim. 4:8. *"Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen,"* 2 Tim. 3:5.

Wij zullen nu aantonen dat het voorrecht van de onderdanen van Christus' koninkrijk is, de verborgenheid daarvan te ondervinden.

1. Wie zijn de onderdanen van het koninkrijk van Christus? Het zijn gelovigen en alleen gelovigen. Alle leden van de zichtbare Kerk zijn in belijdenis onderdanen van Christus, maar alleen gelovigen zijn het wezenlijk. Zij alleen zijn de personen die gewillig zijn gemaakt in de dag van Zijn heirkraft. Zij zijn het die de deuren van hun ziel hebben geopend om de Koning der ere te ontvangen, opdat Hij in hen en over hen voor eeuwig regeert. Zij zijn het die aan Hem ondertrouwd zijn en de kroon op Zijn hoofd hebben gezet.

2. Hun voorrecht is, dat hun *"gegeven is te verstaan de verborgenheid van het koninkrijk."* Het is hun voorrecht reeds ingewijd te zijn in de verborgenheid van het koninkrijk, want zij hebben het beginsel van de kennis ervan ontvangen. Zij hebben verkregen een juist inzicht in de verborgenheden van geloof, van hun voorrechten, van het beleven van geloof en van de Voorzienigheid, hoewel het voorlopig slechts ten dele is. *"Maar nu zien wij door een spiegel in een duistere rede"* en kennen slechts ten dele, 1 Kor. 13:12. Zij hebben zoveel inzicht in de dingen van het koninkrijk dat zij er voor bewaard worden er over te struikelen of er zich aan te stoten. Al de wijsheid van de wereld en al het menselijk onderwijs kunnen dat niet geven, maar alle heiligen bezitten het. *"Wij prediken Christus de Gekruisigde, den Joden wel een ergernis en den Grieken een dwaasheid, maar hun die geroepen zijn beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus de kracht Gods en de wijsheid Gods,"* 1 Kor. 1:23, 24.

Het is ook hun voorrecht dat zij op Gods tijd volmaakt zullen zijn in de kennis van de verborgenheid van het koninkrijk, maar zolang zij op aarde zijn alleen zover als hun beperkt vermogen, beschenen door de heerlijkheid kan reiken. *"Want nu zien wij door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben,"* 1 Kor. 13:12. Het licht van de heerlijkheid zal hun kennis tot een hoge trap opvoeren en dat zal hun geluk volmaken. Nu, zij die de eerste beginsels hier leren zullen ongetwijfeld volmaakte kennis hiernamaals ontvangen en dan zullen zij over alle moeilijkheden waarmee zij nu nog te worstelen hebben,

voorgoed heen raken. *'De Heere zal het voor mij voleindigen; uw goedertierenheid Heere is in eeuwigheid; laat niet varen de werken Uwer handen,'* Ps. 138:8.

Laten wij beschouwen hoe zij de kennis van de verborgenheid ontvangen.

Zij verkrijgen die door het licht van het Woord. *"De wet des Heeren is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des Heeren is gewis, den slechten wijsheid gevende. De bevelen des Heeren zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des Heeren is zuiver, verlichtende de ogen,"* Ps. 19:8,9. De Bijbel is het boek van de wetten van het koninkrijk en ontvouwt de verborgenheden ervan, zoals Asaf door ervaring ondervonden had, Psalm 73:16,17. De Bijbel is voor velen flauw en smakeloos maar niet voor iemand van de onderdanen van het koninkrijk, maar alleen voor hen die buiten zijn.

Zij verkrijgen deze kennis, ook door het onderwijs van de Geest uit het Woord. *"Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest. Want de Geest onderzoekt alle dingen ook de diepten Gods,"* 1 Kor. 2:10. Hij laat een licht van de hemel schijnen over de verborgenheden en Hij opent de ogen van gelovigen om wondervolle dingen te zien. Er zijn geen hulpmiddelen van menselijke kunst die het gemis van dit onderwijs kunnen vergoeden. *"Geen oog heeft gezien, noch geen oor gehoord, noch is het in het hart des mensen opgeklimmen, wat God bereid heeft dengenen die Hem liefhebben."* Nu, alle heiligen genieten dat onderwijs. Onze Zaligmaker heeft gezegd: *"Daar is geschreven in de profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een iegelijk dan die het van den Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij,"* Joh. 6:45. Zij verkrijgen deze kennis ook door ervaring. David zegt: *"Smaak en zie, dat de Heere goed is; welgelukzalig is de man die op Hem vertrouwt,"* Ps. 34:9.

Een krachteloze godsdienst is de godsdienst van hen die buiten zijn. Het geluid van de waarheid is voor hen als een vuur op een wand geschilderd. Zover als dat vuur er van af is om het huis waarop het geschilderd is te verbranden, zo ver is de heiligende kracht van de waarheid van hun leven verwijderd en zomin worden hun verdorvenheden er door uitgebrand. Maar de godsdienst van de heiligen is een diepgevoelde bevinding. Zij voelen de kracht van de verborgenheden op hun eigen ziel en daarom zijn zij trouw aan de waarheid in spijt van vleselijke redeneringen die daartegen worden ingebracht. Paulus zegt: *"Ik schaam mij het evangelie van Christus niet, want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk die gelooft."*

Kom en zie, want dat is de enige juiste weg om voldaan te worden ten opzichte van de wezenlijkheid en uitnemendheid van de godsdienst. Filippus gaf die raad aan Nathanaël en door het opvolgen van die raad werd hij er spoedig toe gebracht om tot Jezus te zeggen: *"Gij zijt de Zoon van God, de Koning Israëls."* Wordt door geloof onderdanen van dit koninkrijk en dan zult u de verborgenheid ervan ondervinden. *"Zo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelf spreek,"* Joh. 7:17. Wilt u de voorrechten van onderdanen ontvangen vóór u onderdaan bent? Of wilt u de verborgenheid ondervinden vóór u uzelf hebt aangemeld om onderwezen te worden? De aanbeveling van de godsdienst is, dat niemand er kwaad van spreekt dan zij die er geen bevinding van hebben. Niemand veroordeelt het Woord dan zij van wie hun blinde ogen nooit de uitwerking van de waarheid zagen. Daarom zal de dag komen waarop zij willen herroepen, maar dan zal het te laat zijn.

Geen koning behandelt zijn onderdanen zo welwillend en eerlijk als Christus doet met de Zijnen. De duivel houdt zijn onderdanen in duisternis en die is de voorname pilaar van zijn

koninkrijk. Zonder dat zouden de werken van de duisternis verachtelijk blijken te zijn. Christus brengt Zijn onderdanen in het licht. Hij maakt hen wijs en geleerd, hoewel zij anders maar onkundig zouden zijn. Aardse koningen zullen aan hun onderdanen geen inzage geven van de geheimen van hun regering, dan alleen aan zeer weinigen. Maar de Koning van de koningen maakt al Zijn onderdanen bekend met de verborgenheden van het koninkrijk.

TOEPASSING

Ellende

Het is de ellende van hen die buiten het koninkrijk van Christus zijn, dat zij de verborgenheid daarvan niet kennen, niet meer dan mensen die een gelijkenis horen die zij niet begrijpen.

1. Wie zijn zij, die buiten zijn? Het zijn alle ongelovigen die nooit hun hart openden om Christus door geloof te ontvangen. De Joden noemden de heidenen ongelovigen. Maar onze Heere leert dat die naam toekomt aan ongelovige Joden zowel als aan heidenen, en aan ongelovige christenen zowel als aan heidenen. Hoewel zij in de kerk zijn, toch zijn zij niet van de Kerk en daarom worden zij gerekend buiten te staan. Zij zijn buiten Gods gezin, buiten Zijn verbond en buiten het lichaam van Christus.

2. Wat is het dat zij die buiten zijn, niet ondervinden? De tekst zegt: Al deze dingen, namelijk alles wat de verborgenheid van het koninkrijk betreft, behalve de vorm of de uitwendige verschijning. Van de andere delen ondervinden zij niets. Alles ligt voor hen onder een sluier. Christus de Koning is een gesluierde Christus voor hen. Zij kennen Hem niet. Het evangelie, de scepter van het koninkrijk is een verborgen evangelie voor hen. De Geest, het licht en leven van het koninkrijk, is een onbekende Geest voor hen. *"Hij is de Geest der waarheid, Welke de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet,"* Joh. 14:17. De Tien geboden in de hand van de Middelaar, de wetten van het koninkrijk, zijn in hun geestelijke kracht hun onbekend. Het verbond der genade, het instrument van de regering in het koninkrijk, is een onbekend instrument voor hen. *"De verborgenheid des Heeren is voor degenen die Hem vrezen en Zijn verbond om hun die bekend te maken,"* Ps. 25:14. De verborgenheden van geloof, voorrechten, godzaligheid en voorzienigheid blijven alle onder een sluier voor hen.

Oorzaak

Wat is de oorzaak dat zij deze dingen niet ondervinden? Hoewel zij de woorden waarin het koninkrijk wordt geopenbaard, kennen, toch kennen zij de zaak zelf niet. Zoals iemand die een gelijkenis in zijn moedertaal hoort, de taalkundige betekenis van de woorden verstaat, maar niet de zaak die in de gelijkenis bedoeld wordt, begrijpt. Zo is het met de natuurlijke mens. *"Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid en hij kan ze niet verstaan, omdat ze geestelijk onderscheiden worden,"* 1 Kor. 2:14. Zij zijn hem als een verhandeling over wijsbegeerte in een vreemde taal, voor een schooljongen.

Zij ondervinden de verborgenheden niet door het gemis van het onderwijs van de Heilige Geest. *"Zij zijn vleselijk, de Geest niet hebbende."* Zij zijn vreemdelingen van bovennatuurlijke verlichting. De hoogste bron van hun kennis is vlees en bloed, versterkt door uitwendige voorwerpelijke openbaring. Zij zijn vreemdelingen in de onderwerpelijke of persoonlijke openbaring, of in de opening van de ogen van het verstand. *"Maar de Heere heeft ulieden niet gegeven een hart om te verstaan, noch ogen om te zien, noch oren*

om te horen, tot op deze dag," Deut. 29:4.

Zij begrijpen de verborgenheden niet door bevinding. Zij weten van de godsdienst niet meer dan iemand weet van honing of azijn, die hij nooit geproefd heeft, maar waarvan hij gehoord heeft dat zij zoet of zuur zijn.

Ziehier de bron van droevige overstroming van godloochening, deïsme en van verachting van geopenbaarde godsdienst. Het is de bron van ongodsdienstigheid, onzedelijkheid en godslastering waardoor tegenwoordig alle oevers overstroomd worden. Deze ellendige mensen zijn buiten en hoewel zij geen ogen hebben om de verborgenheid van het koninkrijk te zien, hebben zij toch hoogmoed en eigenwaan genoeg om te menen dat zij er een diep inzicht in hebben. Hun onstuimige lusten hebben zo een schuilplaats nodig en zij weten dat als in de godsdienst die werkelijkheid is, die zij niet wensen, zij voor eeuwig verloren zijn. Zo dringen ze nooit door tot de kern van de godsdienst en verlangen het ook niet, maar zij breken hun tanden op de schil die zij niet kunnen openen.

Vermaning

Ik vermaan allen om de verborgenheid van het koninkrijk van Christus na te speuren. De godsdienst is iets anders dan de goddeloze massa of de menigte van gewone belijders denken. Streef er ernstig naar om de geest ervan te ondervinden en het leven en de kracht daarvan op uw ziel te gevoelen. Het zal geen aangename toestand voor u zijn in de hel, wanneer uw ogen open zullen zijn en dan te moeten zeggen, dat u nooit gedacht hebt dat het zo een einde zou hebben. Uit een woord van God en uit de bevinding van de heiligen wordt u een duidelijk en krachtig getuigenis verschafd dat er werkelijkheid in de godsdienst is. U kunt daaruit weten dat het bezit en de praktijk daarvan absoluut noodzakelijk zijn tot uw zaligheid. *"Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien,"* Joh. 3:3. En zonder heiligheid zal niemand de Heere zien.

Talm dan niet langer met dit grote en gewichtige werk. Begeef u met ernst, ijver en volharding tot het gebruik van alle genademiddelen waardoor een gelukkige verandering in uw ziel mag worden voortgebracht.

Bid ernstig dat God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, Zelf mag schijnen in uw harten door Zijn Woord en Geest, *"om te geven verlichting van de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus,"* 2 Kor. 4 : 6 en u alzo toe te voegen tot Zijn gewillig volk wat Hij zal hebben in de dag van Zijn heirkraft.

Amen.

3. PLAATS VOOR ZONDAREN IN CHRISTUS' HUIS.

En nog is er plaats. Lukas 14 : 22.

In het eerste gedeelte van dit vers boodschapt een dienstknecht dat hij het tweede bevel van zijn heer had gehoorzaamd en dat velen aan de uitnodiging hadden gehoor gegeven. Maar hoewel zij waren ingekomen voegt hij eraan toe: "*En nog is er plaats*".

In Christus' huis is veel lege ruimte voor meer genoden. Dit is een troostrijk woord voor degenen, die nog geen gehoor hebben gegeven aan de uitnodigingen van het Evangelie. De deuren zijn nog niet gesloten en zulke zondaren kunnen nog toegang tot Christus verkrijgen.

Onze Heere heeft dikwijls voor ons een tafel gedekt in het Evangelie en ongetwijfeld hebben sommigen de Evangelieroeping beantwoord en door het geloof gezeten aan de Evangeliemaaltijd. Hebben niet velen stilgezeten, terwijl sommigen zijn opgestaan op Zijn roeping? Zijn er niet velen blijven steken in de tenten van de zonde, terwijl sommigen naar de bruiloft zijn gegaan? Wanneer sommigen het heil van hun zielen hebben nagejaagd, zijn anderen nergens anders in bezig geweest, dan in de wereld en hun begeerlijkheden.

Wij komen nog tot u, o versmaders van Christus, met het blijde nieuws, dat er nog plaats is. Wij zijn door de Evangelieleer toegestaan de deuren van Christus' huis voor u te openen en u allen uit te nodigen in te komen. (Niet zonder indrukken zijnde dat de vreedzame en gewone bedeling van het Evangelie onder ons tot een einde kan komen!) Zondaren buiten Christus verkeren buiten Gods gunst, verbond en huisgezin. Versmaders van Christus hebben het voorrecht geweigerd, maar er is nog plaats voor hen.

Leerstelling: *Voor degenen die Christus nog niet hebben omhelsd en aangenomen hebben in het aanbod van het Evangelie, is er nog plaats.*

Er klinken nu drie zeer verschillende stemmen in de oren van redelijke schepselen, die buiten de hemel verkeren.

1. De gevallen engelen horen een ontzagwekkende stem, namelijk dat er voor hen nooit plaats was, noch zijn zal. Zij hebben gezondigd, maar er was nooit een Middelaar voor hen bezorgd. Zij waren de eersten, die de omheining van de wet waagden te verbreken, en God stelde hen tot vreselijke toonbeelden van Zijn rechtvaardigheid en gestrengheid. *'En de engelen, die hun beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des groten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard'*. Judas : 6. U ziet dat hun banden eeuwig zijn en dat hun gevangenis duisternis is. Niets staat hen te wachten dan het oordeel. Zij verlieten hun woonstede en er is voor hen nooit plaats meer. Zij zien dat een maaltijd wordt klaargemaakt, maar zij zullen hun tanden knersen over deze onderscheidmakende genade.

2. De verdoemde zondaren horen een andere stem, namelijk dat er eens plaats voor hen was, maar dat er voor hen geen plaats meer zal zijn tot in alle eeuwigheid. De Heere des huizes is opgestaan en heeft de deur gesloten. Zij hebben de gelegenheid gehad, en toen zij die hadden, bekenden zij niet de dingen, die tot hun eeuwige vrede dienden, en nu zijn ze verborgen voor hun ogen. Degenen met wie zij in dezelfde kerk hebben gezeten en hetzelfde Evangelie gehoord hebben, zijn nu in de hemel. Maar wat zij nu alleen maar kunnen horen is: *er was plaats*. Toen er voor hen plaats was, zochten zij alleen de wereld en hun begeerlijkheden, maar nu is de deur voor hen gesloten en dit: *er was plaats*, zal voor eeuwig aan hun consciëntie knagen.

3. U hoort nu een gezegende en vreugdevolle stem: *"En nog is er plaats"*. Zondaren, u bezit niets; u heeft tot hiertoe Christus versmaad, maar de deur is voor u nog niet gesloten. Wat niet recht is, kan nog recht gemaakt worden. *"En nog is er plaats"*.

In het verhandelen van dit onderwerp zal ik:

- 1. onderzoeken waarvoor er nog plaats is.**
- 2. onderzoeken waar er nog plaats is.**
- 3. de leer bevestigen.**

Wij zullen dan onderzoeken waarvoor er nog plaats is. (3 zaken)

1. Zondaren, nog is er plaats, om uw afwijzing van Christus en Zijn zaligheid in te trekken; om uw woord terug te nemen.

Christus wordt u aangeboden, maar velen van u hebben in werkelijkheid gezegd: *Wij willen niet dat Deze over ons Koning zij*. U heeft niets met Hem van doen willen hebben. Welnu, indien Hij u op uw woord zou nemen, dan zou u onherstelbaar zijn verwoest. Indien Hij dit oordeel over u zou uitvoeren: *'Want Ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen, die genood waren, Mijn avondmaal smaken zal'*, dan is er in der eeuwigheid geen hoop meer. Dus zou Hij met u gehandeld kunnen hebben. Ja, Hij zou met u gehandeld kunnen hebben als met Ananias en Saffira. Maar er is nog plaats. Neem uw woord terug en indien u nog toestemt Christus aan te nemen, dan zult u Hem hebben.

2. Er is nog plaats om het verbond te ondertekenen.

God in Christus heeft een open afschrift van het verbond der genade onder ons gestuurd en heeft Zijn dienaren uitgezonden om ondertekeningen te verzamelen, waardoor zielen in het verbond mogen treden. Velen hebben hun namen daaronder gezet. *'O, mijn ziel'*, zegt David, *'gij hebt tot de HEERE gezegd: Gij zijt de HEERE'*. *'Verzamelt Mij'*, zegt God, *'Mijn gunstgenoten, die Mijn verbond maken met offerande'*. Maar alles wel beschouwd: *'Nog is er plaats'*. *'Deze zal zeggen: Ik ben des HEEREN; en die zal zich noemen met de naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben des HEEREN, en zich toenoemen met de naam van Israël'*.

God zegt tot u: *'Want Ik zal met u een eeuwig verbond maken en u geven de gewisse weldadigheden Davids'*. Geloof dit woord met toepassing op uzelf. Omhels het verbond, want nog is er plaats.

3. Er is plaats voor berouw en bekering.

U bent dwaas en krankzinnig geweest, uw eigen verwoesting zonder vrezen en beven uitwerkend. U hebt datgene gedaan, wat u zal verwoesten, indien dat niet ongedaan zal worden gemaakt. Nog is er plaats voor bekering. Voor bekering was plaats in het eerste verbond. Het was een werk, dat eens bedorven, nooit weer hersteld zou worden. Voor bekering is in de hel geen plaats, maar hier is er plaats voor. Ezaü verachtte het eerstgeboorterecht en er was voor hem geen plaats van berouw meer. Maar nog is de stem van de Heere tot u, na alles wat u gedaan heeft: *'Keert weder, en bekeert u van al uw overtredingen, zo zal de ongerechtigheid u niet tot een aanstoot worden'*. Hoewel het voor sommigen van u de elfde ure is: *'Nog is er plaats'*.

4. Eindelijk, nog is er plaats voor u.

De slechtste van u mag nog inkomen. *'En die wil, neme het water des levens om niet'*. En weer zegt Jezus: *'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop, indien iemand Mijn stem zal horen en de deur opendoen, Ik zal met hem avondmaal houden en hij met Mij'*. Verachters en verwerpers van Christus, Hij roept u nog. Hij heeft u, noch mij nodig; maar Zijn huis is nog niet vol en dat moet gevuld worden: *'en nog is er plaats'*. *'Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen'*. Velen heeft Hij ontvangen die tot de slechtsten behoorden en Hij heeft plaats voor meer van zulken. *'Ga uit'*, zegt Hij tot Zijn dienstknechten, *'in de wegen en heggen, en dwing ze in te komen, opdat Mijn huis vol wonde'*.

2. Wij gaan over tot ons tweede punt om aan te tonen waar er nog plaats is.

Er is voor u nog plaats in de deur, opdat u daardoor mocht binnentreden.

Jezus Christus Zelf is de deur. *"Ik ben de Deur, indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden: en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden"*. Joh. 10 : 9. Hij is gewillig om u te ontvangen. De deur wordt geopend in het aanbod van het Evangelie. Hij is wijd geopend, zodat de slechtste der zondaren door Christus tot de Vader kan gaan. Paulus zegt tot de Korinthen: *"En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in de Naam van de Heere Jezus, en door de Geest onzes Gods"*. 1 Kor. 6 : 11. Maar zonder Jezus Christus is er geen toegang. *"Ik ben de Weg, de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij"*.

Het is waar dat in deze dagen, waarin de leer van het Evangelie verflauwt, de deur door sommigen alleen zover wordt geopend om degenen die zijn bekwaam gemaakt binnen te laten; alsof het de mensen zou betamen half genezen te zijn voordat zij naar de dokter zouden mogen komen. Maar Gods Woord zet de deur wijd open: *"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe"*. *"En de Geest en de Bruid zeggen: Kom. En die het hoort zegge: Kom! En die dorst heeft kome, en die wil, neme het water des Levens om niet"*.

Dus ziet u dat het Woord van God de deur wijd openzet om allen, die binnen willen komen, binnen te laten wat hun toestand ook moge zijn? Treedt dan binnen, o zondaar! Hier staat geen engel met een vlamdend zwaard om de weg naar de boom des levens te bewaren. De middelmuur van scheiding is gebroken en vreemdelingen zijn welkom om de heilige grond te betreden. Christus is de Deur. Laat de glans van Zijn aangezicht u niet zo doen terugschrikken, noch de Goddelijke heerlijkheid u zo doen beven, zodat u achterwaarts gaat staan. Want de Godheid is bedekt door Zijn mensheid, opdat zondaren God zouden kunnen zien en niet sterven. *"Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op een verse en levende weg, welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees"*.

2. In het huis is er plaats voor u.

Christus' huis is nog niet vol. Indien dat het geval zou zijn, dan zou de deur zijn gesloten. Zondaar, u heeft niets. U staat zonder. U zwerft op en neer op de bergen van ijdelheid. U bent een gemakkelijke prooi voor de verscheurende leeuw. Waarom wilt u niet daar binnengaan, waar u veilig kunt zijn? In het huis van de Vader is voldoende plaats voor u, en allen die daarin zijn hebben meer dan voldoende brood. Waarom wilt u dan vergaan?

3. Er is plaats voor u in het Lagerhuis.

Er zijn twee grote huisgezinnen op de aarde, namelijk: Christus' huisgezin en dat van de duivel. Wij zijn geboren leden van het huisgezin van de duivel. Maar Christus is bereidwillig om u in Zijn huisgezin te ontvangen, ja Hij nodigt u daartoe uit: *„Daarom gaat uit het midden van hen en scheidt u af, zegt de HEERE, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de HEERE, de Almachtige"*. 2 Kor. 6 : 17-18. *"Hoor, o Dochter! en zie en neig uw oor, en vergeet uw volk en uws Vaders huis"*, Ps.45: 11. U, die aan de

voet van de berg Sinaï staat, binnen de heerschappij van de wet als het verbond der werken, u bent welkom op de berg Sion, de stad van de levende God, bij een ontelbaar gezelschap van engelen, de algemene vergadering van de kerk van de Eerstgeborenen. U zult daar buiten het bereik van de vloek zijn, maar wel onder de tucht van het huisgezin. Er is hier plaats voor u in de hoedanigheid van Zijn dienaren. Hij zegt tot u: „*Wat staat gij hier de gehele dag ledig? Gaat ook gij heen in de wijngaard, en zo wat recht is zult gij ontvangen*”. Onze Heere zegt nogmaals tot u: „*Kiest u heden wie gij dienen zult*”. Christus of uw verlangens. Hij heeft u, noch uw dienst nodig. Hij heeft duizenden engelen om Zich daarvan te laten bedienen, toch heeft Hij voor u een plaats leeg gelaten die door u mag worden ingenomen onder het getal van Zijn dienstknechten. Kunt u zo een heerlijk, ja, zo een genadig Meester kiezen? Hij bindt Zijn dienst om de gelovigen met koorden van liefde. Hij geeft hen eerst een aanspraak op de eeuwige vergelding en vervolgens beveelt Hij hen te werken; zelfs als Hij de roede op hen legt wordt Zijn soevereine liefde van hen niet verwijderd. Ps. 89 : 23 en verder.

4. Er is plaats voor u als vrienden, wat nog meer betekent.

"Ik heet u niet meer dienstknechten; want de dienstknecht weet niet wat zijn heer doet; maar Ik heb u vrienden genoemd; want al wat Ik van Mijn Vader gehoord heb, dat heb Ik u bekend gemaakt". Joh. 15 : 15. Het is geen zaak van geringe betekenis een vriend van het huis te zijn. Hoewel u tevoren vijand bent geweest, zo is er nog plaats voor u om Christus' boezemvriend te worden. Vrienden aan wie Hij Zijn verborgenheden wil meedelen. *"De verborgenheid des HEEREN is voor degenen die Hem vrezen; en Zijn verbond om hun die bekend te maken"*, Ps. 25 : 14. Hij is een Vriend Die u kan goed doen als alle andere vrienden hulpeloos tegenover u staan, zelfs in het uur van uw sterven. Uw vrienden in de wereld mogen dan uw ogen toesluiten, het koude doodskleed klaarmaken, het graf gereedmaken, maar Hij kan uw ziel naar God de Rechter dragen en *"Hij is machtig om u onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid, in vreugde."*

5. Er is plaats voor u als zonen en dochteren om kinderen van het huis te worden.

"Ik zal u een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, spreekt de HEERE, de Almachtige". 2 Kor. 6 : 18. Hij heeft vele kinderen, een ontelbaar en krachtig zaad, een sterk nakroost, de vrucht van de arbeid van Zijn ziel. Hij is al met hen voor Zijn Vader verschenen, toen Hij zei: *"Zie, Ik en de kinderen die Gij Mij gegeven hebt"*. Nog is er plaats voor meerderen. De genade van aanneming tot kinderen is nog niet op. De erfenis is groot; er is voldoende voor allen die tot Hem willen komen. Hij zal niet twisten over uw lage afkomst, noch over de ellendige staat waarin Hij u vindt indien u slechts nu wilt inkomen, Ezech. 16. U zult ontvangen worden in de hoedanigheid van de bruid van Christus. Hij zegt tot u: *"Alle dingen zijn gereed, komt tot de bruiloft"*. Het eeuwigdurende huwelijksverbond wordt aan u voorgesteld. Indien u met Hem wilt trouwen, dan wil Hij het ook met u. Geloof de belofte van het Evangelie met bijzondere toepassing op uzelf. Zeg *amen* op het verbond en Hij is de uwe en u de Zijne.

6. Er is plaats voor u in het Hogerhuis.

Het voorhangsel is in tweeën gescheurd en er is voor hen toegang tot het heilige der heilige. Christus heeft de hemel voor ons geopend, die door Adams zonde voor ons gesloten was. En goed nieuws: in het huis van Christus' Vader zijn vele woningen. Hij is daar werkzaam om

u een plaats te bereiden. Indien u tot Christus wilt komen, zo zult u pilaren in Gods tempel zijn en niet meer daaruit gaan. Het is een heilige plaats waar geen onrein ding kan binnentreden, maar Hij zal u daartoe voorbereiden door de heiligmaking van Zijn Geest.

7. Er is plaats voor u aan de Evangelietafel.

Christus' tafel is goed uitgerust: zelfs de tafel van de Evangelieverkondiging in deze wereld. *"En de HEERE der heirscharen zal op deze berg alle volken een vette maaltijd maken, een maaltijd van reine wijn, van vet vol mergs, van reine wijnen, die gezuiverd zijn"*, Jes. 25:16. Er zijn vele uitnemende gerechten op deze tafel. Vrede, vergeving, vreugde in de Heilige Geest, ja zelfs de weldaden van het eeuwig verbond. Al wat geschikt is voor uw staat. Goud beproefd in het vuur om u te verrijken, een witte mantel om u te bekleden en te versieren en ogenzalf om uw ogen te zalven, zodat u kan zien. Aan deze tafel is er een overvloed van plaats. *"O alle gij dorstigen; komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt, zonder prijs en geld wijn en melk"*. Jes. 55:1.

8. Er is plaats voor u in het hart van de Meester van de maaltijd.

Waarom roept Hij u als dit het geval niet zou zijn? "En op de laatste dag, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep zeggende: *Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke"*. Zet uw aangezicht slechts huiswaarts en de ingewanden van de Vader zullen verlangen naar de terugkerende, berouwhebbende zondaar. Hij zal u onderweg al ontmoeten. Waarom waren Christus' armen uitgestrekt aan het kruis dan om u te omhelzen? Waarom was Zijn zij doorboord dan om aan te geven dat er voor u plaats was in Zijn hart?

Wij gaan nu over tot onze derde gedachte, namelijk:

3. De leer bevestigen.

1. Overweeg de barmhartigheid Gods, die open ligt voor zondaren door Christus.

"Want God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende, en heeft het woord der verzoening in ons gelegd". 2 Kor. 5 : 21. Ik zeg door Christus: want buiten Christus is God voor zondaren *"een verterend vuur en een eeuwige gloed, bij Wien niemand wonen kan."* Dit wordt gezien in de duivels en verdoemden die Christus verwerpen. Maar als u tot God door Christus komt, zo zult u een fontein vinden die overvloeit van barmhartigheid.

Genadig is een van de grote letters van Gods Naam. Hij is de HEERE. *"HEERE God, barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid; Die de weldadigheid bewaart aan vele duizenden"*. Indien bij u de ellende is, bij Hem is de barmhartigheid. *"Israël, hope op de Heere, want bij de Heere is goedertierenheid en bij Hem is veel verlossing"*. Zijn uw zonden vele? Wel, Hij is niet alleen barmhartig en genadig, maar Hij is ook een graag vergevend God. Bij Hem is er een menigte van barmhartigheden. Hij heeft lust in goedertierenheid. Het is Zijn ziel een welbehagen om barmhartigheid jegens een ellendige te betonen. Indien een weinig barmhartigheid u niet kan baten, dan zal de ene goedertierenheid aan de andere worden toegevoegd. Zijn goedertierenheid zal in eeuwigheid niet ophouden. Hebben uw zonden u in werkelijkheid in het onderste van het graf doen neerdalen, goedertierenheid zal u weer daaruit ophalen. *"Want Uw goedertierenheid is groot over mij: Gij hebt mijn ziel uit het onderste des graf's uitgerukt"*. Ps. 86 : 13.

Hebben uw zonden de wolken bereikt? Wel, Gods goedertierenheid is boven de wolken,

want zij is tot in de hemelen, Ps. 36 : 6.

2. Overweegt het lijden van Christus om plaats maken voor zondaren.

De eerste Adam verbeurde onze plaats in Gods gunst, maar de tweede Adam heeft door Zijn dood opnieuw plaats gemaakt voor degenen die uitgestoten waren.

En werp hier uw ogen op de volgende zaken:

1. De hoedanigheid van de Persoon die leed.

De Goddelijke natuur in de Persoon van de Zoon was verenigd met die van de menselijke natuur; het bloed dat voor de verlossing van zondaren vergoten is, was het bloed van God. De apostel zegt: „*Om de gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn bloed*”. Hand. 20 : 28. In deze onze ongelukkige dagen vertoont zich een samenzwering tegen onze gezegende Verlosser en de leer van het Evangelie verflauwt en staat een wolk van duisternis binnen te gaan; niet alleen wordt de verwerving van Christus voor Zijn volk veel gehoond, maar het fundament van het christendom wordt slagen toegebracht in het ontkennen van de Godheid van de Zoon en de gelijkheid met de Vader, wat uiteindelijk gevolgd is door monsterachtige godslasteringen en godslasterlijke praktijken tegen de eeuwige gezegende Drie-eenheid.

Maar wee u, wee u, zondaren, als Christus niet de allerhoogste God zou zijn. Zijn lijden zou dan niet van een oneindige waarde zijn. De heiligen zouden dan alsnog in hun zonden zijn, hun geloof en hoop tevergeefs, alles zou dan van het fundament zijn gerukt. Maar wees ervan verzekerd, dat er op grond van het lijden van Christus nog plaats is; want Hij is de Metgezel van de Vader. Hij is Gode even gelijk. "*Hij is Jehova. Onzes Verlossers Naam is de HEERE der heirscharen, de Heilige Israëls. En dit is Zijn Naam waarmee men Hem zal noemen: De HEERE onze GERECHTIGHEID*".

2. De natuur of aard van Zijn lijden.

Zij bestond uit onderscheiden soorten. Hij leed in Zijn Naam, in al Zijn ambten, in Zijn lichaam en ziel. Hij droeg de vloek: "*Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons*".

Hij verduurde de toorn van Zijn Vader in onze plaats. "*Tk ben uitgestort als water, en al Mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; Mijn hart is als was, het is gesmolten in het midden Mijns ingewands*". Ps. 22 : 25. Hij ondervond geen toegeeflijkheid. "*Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven*". Rom. 8 : 32a. Hij heeft alle eisen van het recht en van de wet voldaan ten gunste van uitverkoren zondaren.

3. Welnu, het doel van Zijn lijden was, plaats te maken voor zondaren in Gods genade.

Om een verloren hemel terug te kopen (namelijk met Zijn bloed), en diegenen tot God terug te brengen die in de lendenen van Adam, hun vader, uit Zijn huis waren verbannen. Eindelijk, om deze belangrijke doeleinden was Zijn lijden volkomen doeltreffend. "*Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden*", 1 Joh. 1 : 7. "*En dit bloed reinigt uw geweten van dode werken, om de levende God te dienen*". Hebr. 9 : 14b. Hoe groot de schuld ook is en hoe bezoedeld wij ook zijn door onze zonden, toch kan het bloed van Christus ze wegnemen; zoals een oceaan, wanneer die over een in brand staand huis zou gegoten worden, het huis direct zou blussen.

4. Overweeg dat de Heilige Schrift Christus duidelijk voorstelt als een bekwaam en gewillig Zaligmaker.

"Zijn Naam is Jezus, want Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden". "Waarom Hij ook volkomen kan zaligmaken, degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden. Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren en hoger dan de hemelen geworden". Hij klaagt dat de zondaren niet tot Hem willen komen opdat Hij hen zou kunnen zaligmaken. *"En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben".* Joh. 5 : 40. Hij is verheven op de mast van het Evangelie, opdat zondaren Hem kunnen zien en zalig worden. Het bevel is: *"Wendt u naar Mij toe, alle gij eindigen der aarde, want Ik ben God en niemand meer".* Jes. 45 : 22. Jezus is de Roos van Saron, de Roos van het veld waartoe iedereen toegang kan krijgen. Er zijn in Hem wateren waarin de vuilste mens zich mag wassen en iedereen die dorst heeft, wordt uitgenodigd om tot deze wateren te komen. Er zijn in Hem stromen van water om de woestijn en de wildernis te verfrissen en vruchtbaar te maken. Indien de gedachte zou opkomen dat deze stromen zouden kunnen opdrogen, dan is er in Hem een open en vrije fontein. Een fontein tegen de zonde en tegen de onreinheid. Als dat te weinig is, dan zijn daar rivieren. Want de mens Jezus zal zijn als rivieren vol waters in een dorre plaats. Indien dit niet voldoende is, dan zijn daar de diepten van de zee: *"Gij zult al hun zonden in de diepten der zee werpen".* Micha. 7 : 19.

5. Overweeg dat alle dingen gereed zijn voor uw ontvangst en onthaal.

"Alle dingen zijn gereed, komt tot de bruiloft". Indien alle dingen gereed zijn, dan is er zeker nog plaats.

De Vader is gereed en verheugd Zich erover dat zondaren met Zijn Zoon in het huwelijksverbond zijn getreden en erfgenamen van de heerlijkheid zijn geworden. Van Jezus zegt Hij: *"Dit is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik een welbehagen heb, hoort Hem".*

De gezegende Bruidegom is gereed om u in het huwelijksverbond te ontvangen. *"En Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja Ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid, en in gericht, en in goedertierenheid, en in barmhartigheden".* Hos. 2: 18.

De Heilige Geest is gereed en zegt tot u: *"Kom".*

Het huwelijkscontract is klaar, het verbond tot stand gebracht; u hoeft niets meer te doen dan alleen uw naam daaronder te zetten.

De huwelijksmaaltijd is gereed; er ontbreekt niets dan alleen uw toestemming.

6. Overweeg dat u uitgenodigd bent binnen te komen. Ja, wij zijn uitdrukkelijk bevolen.

"Om u te dwingen in te komen, opdat Zijn huis vol worde". Welnu, zou dat het geval zijn als er geen plaats zou zijn? Overweeg dat de nodigingen zeer ruim en omvangrijk zijn: „O alle gij dorstigen, komt tot de wateren en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk". "En die wil neme het water des levens om niet". Indien u de uitnodigingen moest doen, zou u ze ruimer kunnen maken? Zondaren, zeg niet dat u niet bekwaam bent om tot Christus te komen. Ik ben er zeker van, dat u niet bekwaam bent om bij Hem weg te blijven. Komt tot Hem om alles wat u nodig heeft en omhels een volmaakte Christus "tot wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en verlossing". 1 Kor. 1 :30.

Bovendien zijn de uitnodigingen gedaan met een uitdrukkelijke bepaling, opdat uw zondigheid en onwaardigheid uw ontvangst bij Christus niet zou verhinderen, indien u wilt komen. "Gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en prijs wijn en melk". Ja, deze uitnodigingen zijn bevelen die geen tegenspraak dulden; ze zijn u opgelegd om die op uw eigen verantwoording te gehoorzamen. "En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in de Naam Zijns Zoons, Jezus Christus".

7. Overweeg dat allen die vóór u tot Christus zijn gegaan, hebben bevonden dat er plaats was en waarom zult u niet voorwaarts durven?

"Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen". *Blader de Bijbel door, kijk naar de geschiedenis van verleden tijden, wie is ooit vergaan die tot Hem kwam? Was Paulus niet welkom, dat tot een voorbeeld voor anderen?: "Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwig leven". 1 Tim. 1:16. Manasse, Maria Magdalena, de moordenaar aan het kruis, de moordenaars van Christus, de Korinthen, allen hebben bevonden dat er plaats was in Zijn huis; allen hebben er een verheugende ontvangst gehad. Ga dan daar naar toe, waar anderen voor u goed gevolg hebben gehad. Als u daar sterft en uw graf aan Zijn deur maakt, zo verzeker ik u, als het waar is, dat u de eerste zult zijn en dat er toch geen oneffen grond is.*

8. Bedenk dat als onwaardigheid, slechtheid en ellende de ogen van Jezus weggehouden zouden hebben van de mensen, dat Hij er nooit één zou binnengehaald hebben.

Zijn deur zou voor eeuwig voor hen gesloten zijn. Vond Hij ze niet alle die nu in de heerlijkheid zijn, eens liggen in hun bloed, geen oog die met hen medelijden had, noch een hand om hen te helpen? Het hele gezelschap van de verlostten moet hun kronen aan Zijn voeten neerwerpen en Hem de eer geven, Die hen gewassen heeft in Zijn bloed. Indien u blijft staan totdat u waardig bent, dan zult u er nooit komen.

9. Ten laatste, bedenk dat het grote oogmerk van het ontwerp van 's mensen zaligheid door Jezus Christus is, om de rijkdommen van vrije genade te verheerlijken:

"Daarom is zij uit het geloof, opdat zij naar genade zij". Rom. 4:16a. Hoe wanhopiger uw ziekte is, des te heerlijker zal uw genezing zijn. Uw zondigheid zal dienen tot de verheerlijking van vrije genade in Jezus Christus. Wilt u dan Hem de eer van uw zaligheid niet geven? "Gaaf uit en aanschouwt, gij dochteren van Sion; de koning Salomo, met de kroon, waarmede Hem Zijn moeder kroonde op de dag Zijner bruiloft, en op de dag der vreugde Zijns harten". Hoogl. 3 : 11.

TOEPASSING

Aanwijzing 1.

Kom dan binnen, o zondaren; verlaat uw natuurstaat en zonde. Verlaat de bergen van ijdelheid. Komt tot Christus in het verbond, in de staat van genade met God door Hem. Nog is er plaats voor u. Zodat een ieder van u óf genoodzaakt wordt tot Christus te komen, of

zonder verontschuldiging nu achtergelaten zal worden, zo laat mij dat aan u voorleggen, wat uw tegenwerpingen kan oplossen.

1. Hoewel er al velen binnen zijn, nog is er plaats voor u. Velen zijn van het oosten, westen, zuiden en noorden gekomen en hebben met Abraham aangezeten in het Koninkrijk van God. Maar het huis is nog niet vol. De Meester verwacht nog meer uitgenodigden. Er zijn dagen geweest waarin zielen tot Christus samenstroonden zoals duiven tot hun vensters: *"En nog is er plaats"*. Indien dit het geval niet zou zijn, dan zouden de deuren zijn gesloten en de dienstknechten zijn binnengeropen om niet langer uit te nodigen.

2. Hoewel er vele bedienden op het feest zijn, nog is er plaats voor u. Christus en de gelovigen houden samen een maaltijd, zelfs in het Lagerhuis, een vette maaltijd die Hij alle volken maakt. De engelen zijn Zijn bedienden, ja, *"zij zijn allen gediensstige geesten om dergenen wil die de zaligheid beërven zullen"*. Maar de hallelujah's van de engelen zullen de Koning het groep van een arme zondaar op de aarde, die tot God door Hem komt, niet doen vergeten. Hij zal door de menigte rondom de troon zien, en u een genezende blik schenken en plaats voor u maken. Kijk dan weer naar Zijn heilige Tempel; Zijn hart zal ogenblikkelijk bij u zijn, indien u slechts uw ogen op Hem kunt vestigen. Zijn liefde zal haar weg banen door de cherubim en serafim en u uit de diepte van de ellende verheffen. U zult gedwongen worden uit te roepen: *"Gij hebt mijn ziel liefelijk omhelsd, dat zij in de groeve der vertering niet kwame; want Gij hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen"*. Jes. 38 : 17.

3. Hoewel u zeer lang gewacht hebt met uw komst, nog is er plaats. Velen zijn er na u geboren en vóór u tot Jezus Christus gegaan. U heeft stilgezeten toen anderen de toekomende toorn zijn ontvlucht. *"Nog is er plaats."* Het is een eervolle zaak om onder de eersten te behoren die Christus omhelzen. Paulus spreekt in dit opzicht over sommigen die in Christus vóór hem waren; maar onze Heere zal Zijn deur voor de laatste niet sluiten. Zolang er nog één schaap zwerft, kijkend op de schaapskooi, zolang zal de deur niet gesloten worden.

4. Hoewel u vele roepstemmen hebt afgeslagen en Christus vele malen geweigerd hebt, *"nog is er plaats."* Hij staat u toe uw woord terug te nemen. Hij zegt nog: *"Wilt gij niet gereinigd worden? Wanneer zal het eens zijn?"* Hoe beslissend was het volk in hun afwijzing: *"Bedwing uw voet van ontschoeiing, en uw keel van dorst, maar gij zegt: het is buiten hoop; neen, want ik heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen"*. Jer. 2 :25. Toch zegt de Heere in hoofdstuk 3 : 1: *"Keer nochtans weder tot Mij, spreekt de Heere"* Christus staat aan de deur en geeft het ene aanbod na het andere; Christus doet dit opdat Hij u nog verstandig wil maken en u voor Hem zou opendoen.

5. Hoewel u meer dan eens aan de deur bent geweest en toch teruggekeerd bent en Hem beledigde met uw terugkering, *"nog is er plaats"*. *"Keert weder, gij afkerige kinderen, en Ik zal uw afkeringen genezen"*.

Heeft de Heere u niet nu en dan overtuigingen van zonde en verplichting gegeven en hebt u daarop niet besloten dat u tot Christus zou gaan en het verbond omhelzen? Toch is uw weldadigheid geweest als een morgenwolk en als een vroeg komende dauw

die voorbijgaat. Hebben sommigen niet mooi in de bloesem gestaan, van wie zijn bloesem naderhand als stof is vergaan?

Christus had hen half ten hemel getrokken, maar zij lieten het koord van de liefde los en renden van Hem weg. Toch zegt Hij: *Ik zal uw afkering genezen. Ik zal hen vrijwillig liefhebben*".

6. Hoewel u Christus veracht hebt in uw voorspoed, toch is er plaats voor u; laat uw staat zo slecht zijn als het maar wezen kan. *"De wind zal al uw herders weiden, en uw liefhebbers zullen in de gevangenis gaan, dan zult gij zekerlijk beschaamd en te schande worden, vanwege al uw boosheid"*. Het kan zijn dat u dagen van uitwendige bloei heeft gekend, waarin u Christus heeft veracht; en nu is de toestand veranderd is en de wereld, waar u zich zo om bekommerde, bekommert zich niet meer om u. Nog is er plaats voor u. Hij is tevreden om u aan te nemen wanneer u door alles en iedereen verstoten bent. *"Hij vergadert Israëls verdrevenen"*. Ps. 147 : 2.

7. Wellicht bent u oud geworden in de zonden en uw grijze haren worden gevonden in de weg van goddeloosheid, maar toch is er plaats. Hij roept zelfs ter elfder ure. Bejaarde zondaren, is uw tijd van reformatie en bekering nog niet aangebroken? Toen u jong was, hebt u deze zaak uitgesteld totdat u oud zou zijn geworden. Een ongelukkig besluit! Maar wilt u nu komen, stel dan niet langer uit. Daar is plaats voor oude zondaren in het huis van onze eeuwige Vader. Op de dag van Zijn heirkraft kan een mens weer geboren worden, zelfs als hij oud is. Soevereine genade kan de zonde die vastgehecht is met banden van koper en ijzer, bij de wortels uitroeien.

8. Alhoewel er minder verwachting van uw toestand was dan ooit, nog is er plaats. Dezelfde genade, die Paulus bereikte op zijn weg naar Damaskus, nog dreiging en moord blazend tegen Christus en Zijn volgelingen, kan ook u in uw loopbaan treffen en de prooi uit de muil van de leeuw rukken. In één woord: wat er ook van uw staat mag zijn, er is nog plaats. *"Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol"*. Kom dan, zondaren, terwijl er nog plaats is.

9. Bedenk dat het een duurgekochte plaats is om er zo licht over te denken. Was Christus niet gestorven en door Zijn bloed de weg tot Gods genade niet geopend, die Adams zonde gesloten had, zo was er evenmin plaats voor gevallen mensen als voor gevallen engelen. *"Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo'n grote zaligheid geen acht nemen"*? Ik smeed u bij de liefde van Christus in het sterven voor zondaren, om u aan Christus over te geven. Nog eens, overweeg dat er niet altijd plaats zal zijn. De deur zal binnenkort gesloten worden en dan zult u tevergeefs om toegang roepen. Daarom, zoek toch de Heere terwijl Hij te vinden is. God heeft lang gewacht op deze zondige volken, Zijn verdraagzaamheid met dit geslacht zal een einde gaan nemen, als wij ons niet reformeren. Het lijkt er niet op, integendeel! Hij heeft lang gewacht op zulke zondaren als wij zijn, maar Hij zal niet altijd blijven wachten.

10. Als laatste, u kunt niet zeggen hoe spoedig het zal gebeuren dat er geen plaats meer zal zijn. Er zijn weinige avondmaalstijden, of het is voor sommigen in de gemeente de laatste.

Uw leven is onzeker en de duurzaamheid van de Evangelieprediking ook. Zij, die niet tot Christus willen komen terwijl er plaats is, zullen weldra hun plaats moeten innemen in die poel die brandt van vuur en sulfer.

Aanwijzing 2.

Maak bij u plaats voor Christus. Plaats in uw hart, plaats in uw huizen. Ik zou u allen willen toeroepen: "*Bereidt de weg des HEEREN, maakt Zijn paden recht*". Christus staat opnieuw op een ontzaglijk en plechtige wijze onder ons te komen, in de instelling van het Heilig Avondmaal.

O christenen, avondmaalgangers, maakt plaats voor Zijn gezegende binnenkomst: "*Heft uw hoofden op gij poorten, en verheft u, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga*". Maakt plaats voor Hem en al Zijn heil: "*Die ons geworden is wijsheid van God en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing*". Wees overreed van uw totale leegheid, van uw behoefte aan alles, opdat u Hem mag aannemen voor uw 'alles'. Nog eens, maakt plaats voor Hem in al Zijn ambten als Profeet, Priester en Koning. Spoor grondig de oproermakende dingen in u op; legt al uw zonden voor Hem neer, opdat Hij de schuld daarvan door Zijn bloed mag verwijderen, en verbreek de kracht van de zonde door Zijn Geest en verlos u aldus van alle ongerechtigheid, en reinig uzelf voor Hem als een verkregen volk, ijverig in goede werken.

Tot slot, maak plaats voor Hem en Zijn kruis. Bedenk wat u doet! Geef uzelf rekenschap van de ongemakken die u kunt ontmoeten in de navolging van Christus waar Hij ook heengaat.

Amen.

4. EEN ONFEILBARE BELOFTE TEGEN ONGELOVIG VREZEN

En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods. Openbaring 1 : 17 en 18.

Binnenkort wordt de maaltijd van het christelijk Paasfeest gehouden. Een avondmaalstafel

zal gedekt worden. Het grote doel dat beoogd wordt wanneer mensen aan die tafel zitten, is, dat zij mogen zuigen de borsten van vertroosting en overvloedig drinken van het bloed dat vloeit uit de doorstoken zijde van een gekruisigde Zaligmaker. Sommigen eten aan deze tafel zonder vrees; anderen vrezen zo erg dat zij niet kunnen eten. Tot zulke arme levende zielen spreekt onze tekst goede en aangename woorden: *Vrees niet*, enz. Evenals de Heere aan Daniël, een zeer gewenst man, de staat van Zijn Kerk toonde tot aan Zijn eerste komst, zo openbaart Hij aan Johannes, eveneens een beminde discipel, de staat van Zijn Kerk tot aan Zijn tweede komst. Beiden werden verwaardigd tot een gezicht van Christus, de Zoon van God, en op beiden had het dezelfde uitwerking. In Daniël bleef er geen kracht over, Dan. 10. Hier zien wij dat het gezicht een zelfde uitwerking op Johannes had. Hij wordt in vers 17 voorgesteld als was hij gestorven. Hij werd verbijsterd door de heerlijkheid van de Persoon Die Hij zag. Zijn ogen werden verblind door de Gods heerlijkheid en zijn kracht begaf hem; het scheen alsof hij gestorven was.

Maar onze Heere doet hem herleven. Hij legt Zijn rechterhand op hem en bekrachtigt hem opdat hij bekwaam mocht zijn om Zijn bevelen te horen en in ontvangst te nemen. Jezus vertroost hem. Hij berispt zijn vrezen: Vrees niet. Er is een vrees die Hem behaagt én een vrees die Hij niet goedkeurt. Deze laatste is overdreven vrees die ons zeer grote schade aanbrengt in onze verplichting en ons hart doet bezwijken zodat wij hart noch hand voor ons werk hebben. Deze vrees is égen aan Gods volk, maar Christus staat het hun niet toe, ofschoon Hij teder is wanneer zij er mee bevangen zijn.

Vervolgens vinden wij de gronden van de vertroosting, om deze vrees te verdrijven, namelijk:

De Godheid van Christus. Hij is de Eerste en de Laatste; de Oorsprong aller dingen, uit Wie zij hun begin ontleenden, én het Einde aller dingen. Zie hier een onweerlegbaar getuigenis van de Godheid van Christus. Het laat ons zien dat de troost van de gelovigen hiervan afhangt.

De vereniging van de Godheid en de mensheid in één Persoon, waar Christus wordt voorgesteld als God, als de levende God, Die van eeuwigheid het leven uit Zichzelf had en het leven gaf aan alle schepsels, én als Mens omdat Hij gestorven is. Dit wordt gezegd van dezelfde Persoon. Het is de levende God Die gestorven is, maar niet de Goddelijke natuur. Tot Johannes' troost zien wij hier de dood van Christus voorgesteld, God - Mens. Hij is Mens geworden en is gestorven.

Zijn opstanding: *Ik ben levend*. Hij heeft de dood overwonnen en is ten derde dage opgestaan.

De eeuwigheid van dat leven waartoe Hij werd opgewekt: Hij is levend in alle eeuwigheid. Aan dit alles is een "ziet" voorafgegaan, om de gelovigen op te wekken om het aan te merken als de belangrijke fontein van hun vertroosting, en wordt gevolgd door een plechtige verzekering: *Amen*, of voorwaar, om hen alle twijfel te ontnemen.

Vervolgens treffen wij Zijn soevereiniteit als Middelaar aan: *Hij heeft de sleutels der hel en des doods*. Sleutels zijn een teken van regering. De sleutel van het huis van David werd op Zijn schouder gelegd. Hij doet open en niemand kan sluiten, Hij sluit en niemand kan opendoen, Jes. 22:22. Niemand sterft er of gaat er naar de hel, dan alleen wanneer Hij dat zo beschikt; en niemand wordt uit de hel gehouden en in heerlijkheid opgenomen dan door Hem.

Aan de hand van dit onderwerp kunnen wij de volgende leer opmerken:

Leer: *De dood en opstanding van Christus, het leven waartoe Hij werd opgewekt én Zijn soevereiniteit als Middelaar zijn de belangrijke gronden van de vertroosting van de heiligen, die voldoende zijn om al hun ongelovige vrezes te verdrijven.*

In de verhandeling van dit onderwerp, zal ik met de hulp van God, slechts een weinig spreken over deze zaken.

- I. Ik zal ze proberen te ontvouwen zodat de grond van vertroosting daarin naar voren mocht komen.**
- II. Wijzen op de vertroosting van de heiligen die in deze zaken opgesloten ligt.**
- III. En praktikaal gebruik maken.**

I. Ik zal enkele woorden spreken over iedere zaak die in de tekst genoemd wordt en hen zó ontvouwen dat de grond der vertroosting daarin openbaar mocht worden.

1. Zijn dood. Hierover zal ik deze enkele opmerkingen maken:

(1) Zijn dood veronderstelt Zijn menswording en leven als Mens in de wereld. "*En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond*", Joh. 1:14. Dit heeft betrekking op de Schechina of de Goddelijke tegenwoordigheid, wat een vuurkolom was boven de ark in de eerste tempel.

Christus' Godheid was bedekt door Zijn mensheid; de gestaltenis van God door de gestaltenis van een dienstknecht. Hij heeft onze natuur aangenomen, Fil. 2:6-8. Hij was een deelgenoot des vleses en bloeds, Hebr. 2:14. Dus werd Hij een wezenlijk Middelaar tussen God en mens, opdat Hij also een Middelaar van verzoening mocht zijn. Hoe Hij ontvangen en geboren werd en hoe Hij geleefd heeft in de wereld verhalen de evangelisten breedvoerig.

(2) Zijn dood was plaatsvervangend. Hij stierf in de plaats van zondaren, natuurlijk niet voor allen maar alleen voor Zijn schapen. De Socinianen geven toe dat Hij gestorven is voor ons welzijn, maar niet in onze plaats; dit, echter, stelt de dood van de martelaren én de dood van Christus op gelijke voet. Maar de Schrift is duidelijk: "*Hij is gekomen om Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen*", Matth. 20:28. "*Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons*", Gal. 3:13. Hij is zonde voor ons geworden en is gestorven, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen. Er was een wezenlijke toerekening van de zonden der uitverkorenen op Christus en een wezenlijke overbrenging van de straf, die ons toekwam, op Hem, Jesaja 53 : 4-6: "*Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen*". Dit werd afgebeeld door de offeranden onder de wet, wanneer de offeraar zijn hand op het offer legde en hij zinnebeeldig de zonde overdroeg op het dier. Dit werd werkelijk vervuld in die ware offerande Christus: "*Die Zichzelven voor ons heeft overgegeven tot een offerande*

en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk", Efeze 5:2.

(3) Zijn lijden en sterven ging met hevige smarten gepaard: *"God heeft Zijn eigen Zoon zelfs niet gespaard"*. In de dood van Christus waren vele doden inbegrepen; zij richtten Zijn goede naam ten gronde omdat zij Hem betitelden als een godslasteraar en oproermaker, en hingen Hem tussen twee boosdoeners alsof Hij de grootste van de drie was geweest. Zij vermoordden Zijn lichaam en wel op een zeer wrede manier. De toorn van God viel op Zijn ziel, waarvan de eerste druppels Hem deden uitroepen: *"Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe"*. Zijn vijanden toonden geen medelijden maar gaven Hem edik te drinken. God voerde zonder barmhartigheid het vonnis over Hem uit; zelfs de zon werd verduisterd opdat Hij het licht ervan niet zou hebben omdat het voor de ogen aangenaam is om het licht te zien.

(4) Zijn lijden en sterven was volkomen bevredigend. Met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen die geheiligd worden. Hij was Heere van Zijn eigen leven. Hij gaf Zijn leven vrijwillig en dat volgens een contract tussen de Vader en Hem. Aangezien Hij God is en de volheid van de Godheid in Hem woont, kan de volheid van Zijn verdienste niet worden betwijfeld. Want daarom was Zijn lijden van oneindige waarde, waaraan niet kan worden toegedaan. Hij was God en heeft de Kerk verkregen door Zijn eigen bloed, Hand. 20:28. Er was een evenredigheid tussen de zonden van de uitverkorenen en het lijden van Christus. De zonde is een oneindig kwaad en Zijn lijden was van oneindige waarde. Zijn Godheid stempelde een oneindige waarde op Zijn lijden en sterven aan het vloekhout des kruises, en daarom heeft zij meer waarde dan al het lijden van alle mensen samen; want wat heeft het anders te betekenen dat wij Hem aan het vloekhout des kruises zien sterven?

2. Wat zijn opstanding betreft en het leven waartoe hij werd opgewekt, zegt de tekst: *"Ziet, Ik ben levend."* Wanneer Hij nog steeds als gestorven zijnde in het graf zou hebben gelegen, dan waren alle verwachtingen van de gelovigen met Hem gestorven; maar zie, wij hebben Davids vertroosting: *"Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten; Gij zult niet toelaten dat Uw heilige de verderving zie"*.

- Overweeg hier dat Christus door God is opgewekt: *"Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat Hij van dezelve dood zou gehouden worden"*, Hand. 2:24. De grafsteen die op Hem lag, was het gewicht van de zonden van alle uitverkorenen; deze grafsteen werd weggerold en Hij werd opgewekt door de uitnemende grootheid van Gods kracht. Het is door deze kracht dat de Vader krachtig heeft bewezen dat het Zijn Zoon is, en dat Hij volkomen voldaan was voor de schuld die Christus op Zich genomen had te betalen. Hoewel Christus ook Zelf wel de steen had weg kunnen rollen, zendt God een engel, Zijn dienaar, om hem weg te rollen en de gevangenisdeur te openen. Hiermee werd aangegeven dat de Rechter niets meer van Hem te eisen had, dat de schuld totaal betaald was.
- Overweeg waar Hij nu woont: in de hemel, het betere vaderland, dat wij hadden verbeurd door de zonde, maar waar wij reikhalzend naar uitzien. Veertig dagen na Zijn opstanding is Hij opgevaren naar de hemel. Als openbaar persoon is Hij gestorven en is ook zodanig opgevaren. *"Daar de Voorloper voor ons is ingegaan, namelijk Jezus,*

naar de ordening van Melchizedek, een Hogepriester geworden zijnde in der eeuwigheid. Hij is gezet op 's Vaders troon en aan Zijn rechterhand." Hij heeft Zijn bloedofferande geofferd en is nu gegaan in het heilige der heiligen en zal daar blijven tot de wederoprichting van alle dingen.

- Overweeg waarvoor Hij leeft. De apostel zegt ons dat Hij leeft om voor ons te bidden en Hij Zelf zegt dat het is om ons plaats te bereiden in Zijn Vaders huis waar vele woningen zijn. Hij leeft daar als de voorspraak van de heiligen, die voortdurend zaken hebben lopen aan het hof des hemels en er zelf niet toe bekwaam zijn; *"maar"*, zegt Paulus, *"Christus is de hemel Zelf ingegaan, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons"*. Dit is een zinspeling op de gewoonte die er bestaat onder bondsstaten en vorsten, die hun afgevaardigden hebben, die bij alle gelegenheden verschijnen in de tegenwoordigheid van de vorst namens degenen die zij vertegenwoordigen en voor wie zij onderhandelen, om zich voordoende verschillen ter hand te nemen of om welke zaak dan ook te handelen.

3. Overdenk de eeuwige duur van dit leven. De mens Christus leeft tot in der eeuwigheid. *"Amen"*, zegt Paulus, *"Hij leeft tot in der eeuwigheid!"* en dat als God - Mens. Tot in alle eeuwigheid zullen de heiligen Zijn heerlijk aangezicht aanschouwen. Hij zal onze natuur nooit terzijde leggen. Nu is Hij voor eeuwig buiten het bereik van de dood. Hij sterft nooit meer; de dood heeft geen heerschappij meer over Hem. Toen Jozefs broers zagen dat hun vader gestorven was, waren zij zeer bevreesd dat Jozef nu het kwaad wat zij hem aangedaan hadden, zou wreken. De gelovige hoeft die vrees niet te hebben. Jezus leeft tot in der eeuwigheid om de eeuwige band van de gemeenschap der heiligen met hen te zijn. Want het is noodzakelijk dat wij, alzo wij tot God komen door Christus, ook eeuwig bij God zullen blijven, aangezien wij niet uit onszelf tot God kunnen komen noch uit onszelf met Hem gemeenschap blijven houden. De leden moeten de invloeden en heerlijkheid van hun Hoofd ontvangen waaraan zij eeuwig verbonden zullen zijn. Hij leeft tot in der eeuwigheid om hun Profeet te zijn, want het Lam is het Licht van het nieuwe Jeruzalem. Hij zal eeuwig hun Priester zijn; Hij blijft in der eeuwigheid, een onvergankelijk Priesterschap hebbend, Hebr. 7:24. Hij zal eeuwig Zijn eigen offerande vertegenwoordigen als het fundament van onze eeuwige heerlijkheid; wat betreft Zijn Koninkrijk, het is een eeuwig Koninkrijk dat niet verdorven zal worden.

4. Laat ons een ogenblik stilstaan bij Zijn soevereiniteit als Middelaar. Hij heeft de sleutels der hel en des doods. Hij heeft alle macht over de tegenwoordige en de toekomstige wereld. De hel en de dood zijn verschrikkelijk voor de gelovige; maar Christus is in het bezit van beide sleutels. Hij is het graf binnengegaan, heeft de deur geopend en de sleutels met Zich gebracht. Niemand gaat er naar de hel dan alleen degenen die Hij er naar toe stuurt, dus heeft Hij de sleutels des hemels in Zijn hand. Hij heeft *"alle macht in hemel en op aarde"*. Hiervan was Jozefs verhoging in Egypte een zinnenbeeld. Genesis 41:40. Deze sleutels zijn de verwerving van Zijn bloed, Fil. 2:8, 9: *"Hij heeft Zich vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is."*

Welnu, deze zaken, de dood, de opstanding, het leven en de kracht van Jezus kunnen op

drieërlei wijze beschouwd worden, teneinde vertroosting voor de heiligen te verschaffen.

- Zij dienen als voorbeelden. We horen vaak uit de mond van bedroefde mensen dat er geen droefheid is als hun droefheid; en als u hun gangbare vraag of er ooit iemand veilig uitgekomen is, bevredigend kunt beantwoorden, dan heeft u veel gedaan om hun droefheid te bedaren en hun verwachtingen op te wekken. Aldus maakt Paulus een praktikaal gebruik van het lijden en de heerlijkheid van Christus, Hebr. 12:3: *'Want aanmerkt Deze, Die zodanig een tegenspreken van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet verflauwt en bezwijkt in uw zielen'*. Ja, Jezus Christus zegt Zelf: *'Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon'*.
- Zij dienen als onderpanden, de heiligen verzekerend van hetgeen waar zij naar verlangen. Zo maakt de apostel van de opstanding van Christus gebruik om de gelovigen ervan te verzekeren dat zij niet altijd in een graf zullen verteren, maar in heerlijkheid zullen worden opgewekt. Christus zegt dat Hij uit de doden is opgestaan, de Eersteling dergenen die ontslapen zijn; Hij zegt dat Zijn leven een onderpand is van ons leven: *'Want Ik leef, en gij zult leven'*, Joh. 14:19.
- Zij dienen als genoeg zalf voor al hun zweren. Dat is dus de inhoud van de vertroosting der heiligen. Zijn wonden zijn de kloven der steenrots, waarin het arme schepsel zich veilig in mag verschuilen. Laat de specerijen en de zalf beschouwd worden in hun natuur en gevolgen en zij zullen gewis een aangename geur van zich geven, genoegzaam om een bezwijkende ziel weer op te laten leven en te vertroosten.

II. Wij moeten nu de natuur van die vertroosting die de heiligen aan deze leer ontlenen aanwijzen. Laat ons hiervoor de bronnen van hun vrees en wantrouwen nagaan.

1. Als eerste bron noemen we de alles te boven gaande heerlijkheid en oneindige majesteit van de grote God. Wanneer zij door de arme mens, die maar een worm is en van wie zijn woning in het stof is, gezien en beschouwd wordt, is zij een grote bron van vrees. Dit deed Johannes dood aan Zijn voeten neervallen. Wie kan de heerlijke majesteit op deze aarde aanschouwen en toch niet direct ineenkrimpen? Hoe beven sommige mensen als zij zien dat hun medeschepselen in macht en waardigheid boven hen verheven worden. Maar o, welk een ontzaglijke onevenredigheid is er tussen God en de grootste monarch! Dit behoort ons bevreesd te maken, maar de heiligen behoren het niet te laten ontaarden in slaafse vrees. *'Hij houdt het vlakke Zijn troons vast; Hij spreidt Zijn wolk daarover'*, Job 26:9. Dit is het algemene voordeel wat het mensdom op deze aarde heeft.

Maar de heiligen hebben een andere grond van vertroosting in de tekst, en dat is de dood van Christus, waarin wij een vlees geworden God aanschouwen, God in onze natuur. Kunt u de goddelijke majesteit niet zonder bedekking aanschouwen, kijk dan door het voorhangsel van het vlees van Christus en zo kunt u God zien en niet sterven. Luther zei: "Vaak en gewillig zie ik zo op God".

2. De zonde, in tegenstelling tot de natuur van God, is nog een bron van vrees. Hier ziet de zondaar voor het eerst schuld in zichzelf en rechtvaardigheid in God. Schuld onderwerpt aan straf en de rechtvaardigheid legt het op, dat is de natuur van beide; vandaar dat schuld een

grote bron van vrees is. Maar vreest niet, o christen! Christus was gestorven en leeft tot in der eeuwigheid. De schuld die aan het helse vuur blootstelt, is daarom weggedaan. U kunt inderdaad schuldig zijn zodat het Vaderlijke kastijdingen over u brengt tot uw verbetering, maar u staat niet meer bloot aan eeuwige straffen. U kunt ontkennen schuldig te staan aan de beschuldigingen van de wet als een verbond der werken: *"Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?"* Aan het kruis werden er twee gekruisigd: de Zoon van God en de wet van God. Maar de Zoon van God heeft door Zijn dood de wet als een verbond der werken voor de gelovigen teniet gedaan. Hij heeft haar uit het midden weggenomen en haar aan het kruis genageld. Omdat de wet, onze eerste man, nu gestorven is, daarom is onze verhouding tot de wet verbroken en zijn wij wettig met Christus getrouwd, Die van de doden is opgestaan opdat wij Gode vrucht zouden voortbrengen.

Het recht is voldaan. De boom des levens wordt niet meer beschermd door enig vlamdend zwaard. De storm heeft zich op Christus gestild; vrees niet, maar kom te voorschijn. Hij is in onze plaats gestorven. Het recht eiste en Hij heeft er aan voldaan. Vrees oude rekeningen niet, want God heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard. Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tienduizend aan uw rechterhand; tot u zal het niet genaken. Twijfelt u aan de volmaaktheid van de voldoening? Aanschouw Christus in de hemel met de volkomen kwijtschelding in Zijn hand! Hij is uit de gevangenis. Hij heeft de sleutel met Zich meegebracht en zit nu op de troon.

Eeuwige gerechtigheid is aangebracht en wordt u door Hem aangedaan. Hij is uw rechtvaardigheid van God geworden. Uw gerechtigheid is een wegwerpelijk kleed; maar wat u wordt toegerekend zal het oordeel Gods verduren, ja tot in der eeuwigheid.

3. De zondaar ziet bezoedeling in zichzelf en heiligheid in God. Wanneer zij zien op de vlekkeloze reinheid van God en op zichzelf als een onreine, dan zeggen zij zeer vlug: O, zal God op mij neerzien? Zullen Zijn reine ogen een genadige blik werpen op zo'n mesthooptworm? Vrees niet, Christus was gestorven, en leeft tot in der eeuwigheid. Hij is u heiligmaking van God geworden. U heeft genade temidden van vele verdorvenheden. Hoewel u niet ziet wat voor luister dit in u verspreidt, God ziet het: *"Des Konings dochter is geheel verheerlijkt inwendig"*, Ps. 45:14. Maar kijk naar uw bovenkieren, zij zijn van gouden borduursel, zij verbergen al uw mismaaktheden. Hoewel u wegens onafscheidelijke genade, schoon bent als de maan, uw toegerekende gerechtigheid is helder als de zon.

Hiertegen kunnen sommigen inbrengen:

Ik sta schuldig aan grove zonden en dat zelfs vanaf de tijd dat de Heere mij ging bearbeiden.

Vrees niet, Christus is gestorven. Christus is voor uw zonden gestorven. Toen God stierf en Zijn bloed uitstortte, kende Hij alle zonden waaraan u schuldig zou staan, zelfs na uw bekering. Hij heeft Zijn bloed niet tevergeefs vergoten en daarom had Hij in Zijn dood ook deze zonden op het oog, en zal het bloed van God de grofste zonden niet kunnen verzoenen? Het reinigt van alle zonden. Bedenk ook dat Hij tot in der eeuwigheid leeft om voor u te bidden: *"Indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader"*. Omdat Zijn bloed voldoende was tot verzoening, dan kan Zijn tussentreding niet anders dan zeer vruchtbaar zijn.

"Maar ik kan zeggen dat ik altijd zondig en dat verbreekt mijn ziel".

Vrees niet, Christus leeft tot in der eeuwigheid om, als u de apostel gelooft, voor u te bidden. Christus leeft eeuwig en daarom zult u niet altijd zondigen; want Hij zal niet altijd zonder u leven; waar Hij is, zult u ook zijn, Joh. 17:24.

Sommigen zeggen:

Maar de zonde van mijn natuur ligt mij na aan het hart; ik ben één bonk hel en zonde. Zondige daden zijn voorbijgaand, maar dit is blijvend en ik kan er niet los van komen. Vrees niet! Christus is gestorven en daarom zult u, hoe moeilijk het uw weg naar de hemel ook mag maken, er niet om veroordeeld worden. Ja, goede tijding, o gelovige! met de dood van Christus is de zonde een dodelijke wond toegebracht. Uw oude mens werd met Hem gekruisigd, opdat het lichaam van de zonde vernietigd kon worden, Rom. 6:6. U verwondert u erover dat de weg zo moeizaam is, maar waarom? De oude mens is dodelijk gewond en denkt u dat hij in alle stilte zijn adem zal uitblazen zonder zich tegen Christus te verheffen? Maar zo zeker als Christus niet eerder van het kruis kwam dan toen Hij Zijn laatste adem had uitgeblazen, zo zeker zal het lichaam van de dood in u teniet gedaan worden.

4. Verlaten zijn een oorzaak van veel vrees. De verlaten ziel is een verschrikte ziel.

- Sommigen zeggen: Christus heeft zich van mij teruggetrokken; mijn zon is ondergegaan; nu is er niets anders dan duisternis en verwarring, ik kan geen blijken van 's Heeren liefde jegens mij bespeuren. Ik mag met Job wel zeggen: "*Ga ik voorwaarts, ik zie Hem niet; ga ik achterwaarts, ik bemerk Hem niet*", Job 23:8-9.

Maar vrees niet christen; het heeft beter met u gedaan en het zal beter met u gaan. Een blijde tijding in uw lage staat, Christus is gestorven en in Zijn dood was Hij van God verlaten; en evenwel vermaakt Hij Zich nu in de schoot van de Vader en geniet het licht van Zijn aangezicht. Wie zou Christus niet willen volgen ook al is het door het dal der schaduw des doods? U bidt en het lijkt erop alsof u niet verhoord wordt; zo was het ook met Christus: "*O mijn God*", zegt Hij, "*Gij antwoordt niet*", Psalm 22:3. Maar ook al is uw Man ver weg en kunt u hem niet zien, daarom is Hij niet gestorven; Hij leeft! Hij zal spoedig terugkomen, want Hij zal niet onnodig uitblijven. Al denkt u dat Hij u niet ziet, daarom bent u niet uit Zijn gedachten; Hij leeft tot in der eeuwigheid!

Laat ons luisteren naar wat Sion van Christus zegt als zij zich verlaten gevoelt, Jes. 49 :14-16: "*Maar Sion zegt: De Heere heeft mij verlaten, en de Heere heeft mij vergeten. Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over den zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten. Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij.*"

Hierop kan een tegenwerping worden gemaakt:

Maar hoe kan ik verdragen dat ik de vreugde en deze gezegende vertroosting die ik vroeger had, nu moet missen?

Ik antwoord: Vertrouw op God en zie op de vergelding van het loon. Zult u uzelf ongerust maken omdat er geen tweede zomer in hetzelfde jaar is? Dank God Die u enigermate tot de strijd helpt; wacht geduldig op Zijn vertroosting en ben voortdurend aan uw werk.

Ja maar, zeggen anderen, als er niets meer was dan zou ik nog moed kunnen houden; maar ik verkeer onder vreselijke bevattingen van Gods toorn en ik voel duidelijk Gods gramschap tegen mijn ziel: "De pijlen des Almachtigen zijn in mij", Job 6 : 4.

Ik bekken dat het moeilijk is om hier te blijven staan en niet als dood aan Zijn voeten neer te vallen. Toch moeten wij zeggen: *Vrees niet*, want Christus was dood en de toorn van God werd in Zijn ziel uitgestort, wat Zijn hart als was deed smelten in het midden van Zijn ingewanden; en toch is Hij door deze oceaan heen gezwommen. Dat Hij leeft, is een onderpand dat u niet zult verdrinken, want Hij zegt: *"Ik leef en gij zult leven"*.

Het was één van de oogmerken van Christus' dood om u en zulken te verlossen, Hebr. 2:15: *"En verlossen zou al degenen, die met vreeze des doods, door al hun leven, der dienstbaarheid onderworpen waren"*. U vergist u als u denkt dat de pijlen in dodelijk gif zijn gedoopt; want Christus was dood en is levend en het gif van deze pijlen is in volle mate Zijn ziel binnengegaan en Hij heeft het opgedronken, Galaten 3:13: *"Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: "Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt."*

Deze pijlen verwonden hevig, maar er zit geen gif of vloek in. Geloof slechts en u zult bevestigd worden. Daar gaat het om in uw strijd. Houdt de dood van Christus vast als uw schild dat u zal verdedigen. Zie niet op Christus dan door het voorhangsel van Jezus' vlees. Droge stoppels zijn veilig als er een sterke kristallen muur is tussen de stoppels en het vuur. Verschijnt God als een verterend vuur? Christus is de kristallen muur; zet Hem tussen u en een vertoorned God! Het licht van dat vuur zal door Hem schijnen om u te verkwikken, maar het zal niet door Hem branden. Dat is vaak beproefd: *Hij leeft nog steeds en u zult leven!*

5. Verzoeken zijn een bron van veel vrees. Soms wordt het de satan toegestaan om de heiligen op de hielen te zitten. Met welke afschuwelijke verzoeken arme zielen geteisterd kunnen worden, weten sommigen uit droevige ervaring; vurige pijlen, bij de gedachte waarvan zij beven en die niet durven noemen! Dit vervult hen met vrees.

Tot zulken zeg ik: *Vrees niet*. Christus was dood en is levend tot in der eeuwigheid. Hij heeft de verleider een dodelijke wond aangebracht.

Toen Jezus in de wereld was, achtervolgde de satan Hem met de ergste verzoeken; maar Jezus heeft hem overwonnen en in Zijn dood over hem getriomfeerd. Hij heeft overheden en machten uitgetogen, Kol. 2:15: *"En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd."*

U ziet dus dat de vijand met wie u vecht al overwonnen is en de overwinning van Jezus over hem is een zeker onderpand van uw overwinning. Ja, zoals wij in de eerste Adam allen verzocht werden en vielen, zo werden wij in de tweede Adam verzocht en zijn staande gebleven en hebben al overwonnen in ons Hoofd. Wij hebben niet meer te doen dan tot onze Heere te roepen, die uit Zijn verzoeken zeer goed weet op welke wijze Hij Zijn verzochte volk moet te hulp komen. Wij moeten alarm maken en onze wapens hanteren. Al duurt de strijd nog een poosje, zij zal evenwel teneinde komen en wij zullen meer dan overwinnaars zijn. Jezus is in de hemel en wacht totdat Hij Zijn vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Zijner voeten; zeer binnenkort zal Hij satan onder onze voeten vermorzelen.

6. De dood is een oorzaak van veel vrees. O, hoe moeilijk is het om daarover zonder ontroering na te denken. De dood is verschrikkelijk omdat zij een ontbinding van de natuur is en ziel en lichaam scheidt; daarom zijn we geneigd om bij deze gedachten te huiveren.

Maar vrees niet, want Christus is gestorven. Zijn dierbare ziel en lichaam werden gescheiden; dus laat Hij ons geen pad bewandelen dat Hij Zelf niet eerst is gegaan. Door

Zijn dood heeft Hij de dood teniet gedaan; Hij heeft de prikkel er voor de gelovige uitgehaald. Vrees dan niet, zij kan u geen kwaad meer doen.

- Maar de dood is verschrikkelijk omdat zij ons uit deze wereld neemt van al ons genot, van onze dierbaarste betrekkingen en vrienden, en ons in een andere wereld stuurt waar wij niets en niemand kennen.

Vrees niet; Hij was dood en is levend. Wanneer u deze wereld zult hebben verlaten dan zult u bij Hem zijn, Die oneindig beter is dan al uw aardse betrekkingen. Hier is uw troost. Jezus heeft de sleutels der hel en des doods. Hij is de overste Heere van die andere wereld waar wij naar toe reizen. Hij zendt u zo'n boodschap als Jozef tot zijn vader: *"God heeft mij tot een heer over gans Egypteland gesteld; kom af tot mij en vertoef niet"*, Gen. 45:9. O, wat wil het zeggen om dit vast te geloven!

7. Als laatste, de hel is een bron van veel vrees. Soms vrezen de Godzaligen er voor, soms niet. Hoe vreselijk is de gedachte om altijd uit Gods tegenwoordigheid gesloten te worden! Wie kan bij een eeuwige gloed wonen? Wanneer wij in de put blikken dan lijkt het moeilijk om aan haar te ontsnappen; wanneer wij naar de hemel opzien, bezwijkt onze ziel uit vrees dat wij daar nooit zullen komen. Maar vrees niet: want Christus is gestorven; Hij heeft de tormenten geleden die u in de hel zoude hebben moeten lijden. Hij verkeerde onder de straf van gemis; God had Hem verlaten, Psalm 22:1. Hij verduurde de straf van gevoel zelfs tot de druppelen bloeds toe; de toorn Gods werd in Zijn ziel uitgestort. God zal geen twee betalingen vorderen voor één schuld. Christus leeft; Hij is opgestaan en is de hemel binnengegaan als een openbaar Persoon.

Daarom, gelovige, zult u net zo zeker naar de hemel gaan alsof u er alreeds was, ja, de apostel zegt dat wij er alreeds zijn. Eféze 2:6: *"En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus"*, als ons Hoofd. Jezus leeft eeuwiglijk en daarom zult u eeuwig bij de Heere zijn. Hij heeft de sleutels der hel en des doods. Veronderstel dat uw vader of beste vriend op aarde deze sleutels had, zoude u dan bevreesd zijn? Wij kunnen echter meer vertrouwen hebben in Jezus dan in tienduizend vaders of moeders die ons voortgebracht hebben. Zij mogen ons in de steek laten en een vrouw kan haar zuigeling vergeten en zich niet ontfermen over de zoon haars buiks: maar, o gelovige, Jezus heeft gezegd: *"Ik zal u niet vergeten"*. *"Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermt over de zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik u toch niet vergeten. Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij"*, Jes. 49 : 14-16. Ofschoon de satan de cipier van de hel is, toch is hij niet in het bezit van de sleutels; zij hangen, gelovige, aan de gordel van uw beste Vriend.

TOEPASSING.

1. Uit dit onderwerp kunnen we de troosteloze toestand afleiden van hen die buiten Christus zijn. Zijn de waarheden in de tekst redenen tot vertroosting der heiligen? Hoe kunnen die dan vertroostend en opbeurend zijn voor hen die geen aandeel aan Christus hebben! Zij zullen hun verdoemenis verzwaren. Als Jezus gestorven is, hoe kunnen zij nog ontvluchten? Als Hij leeft zal Hij hun verachting van Hem en hun veronachtzaming van Zijn zaligheid

wreken. Hij zal hun eeuwige vijand zijn, daar Hij tot in eeuwigheid leeft; zij zullen uit die gevangenis niet ontsnappen of er uit gered worden, omdat Hij de sleutels der hel heeft.

2. We kunnen hieruit afleiden dat het de plicht is van christenen om van deze zaken gebruik te maken tot hun dadelijke troost. Christen, zet u neer aan Zijn tafel en zuig de borsten der vertroosting. Bouw uw vertroosting op deze waarheden. Helaas, uw vertroosting is menigmaal van korte duur omdat wij meenden dat ze niet zeker genoeg waren. Ik zal u wat dit betreft enkele aanwijzingen geven:

Het bedroeven van de Geest is de ondergang van uw vertroosting.

Mensen bouwen soms hun vertroosting wel eens op uitwendige zegeningen; vandaar dat hun troost ook op is als die zegeningen voorbij zijn.

Zij bouwen op de genade in hen, niet op de genade buiten hen; de troost van sommigen vloeit hoofdzakelijk uit hun gehoorzaamheid en is derhalve spoedig opgedroogd; terwijl de dood en het leven van Christus niet aan verandering onderhevig is, is onze gehoorzaamheid dat wel.

Sommigen bouwen hun vertroosting op voorkomende waarheden. Vandaar dat zij vertroost worden als een belofte hen voorkomt; maar als bedreiging hen voorkomt, dan is alle troost eensklaps verdwenen. Ik geloof dat de Geest Zijn volk vertroost door Zijn Woord en dat Hij hen woorden doet voorkomen zodat het wat nalaat op de ziel: *"Hij zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb"*, Joh. 14:26. Maar dan leiden deze woorden de ziel direct naar Christus om op Hem onze vertroosting te bouwen; maar de waarheid die ons voorgekomen is, is niet van God als wij gaan bouwen op de indruk die een of ander vertroostend woord heeft achtergelaten. Het voorkomen van een woord behoort ons tot Christus te leiden; ofschoon de indruk, de gids, ons verlaat, mogen wij nochtans Hem vast blijven houden.

Hier wordt ons een tegenwerping voorgelegd:

Maar ik vrees dat ik niets van deze vertroosting heb.

Ik antwoord daarop: Bent u heden gewillig om Christus aan te nemen? Geeft dan uw toestemming en Hij is de uwe en alles is uwe: "En die wil, neme het water des levens om niet".

Tegenwerping: *Maar ik vrees dat ik niet oprecht ben, omdat ik gedreven ben door vrees voor de hel en hoop op beloning.*

Antwoord: Indien u Gods toorn niet vreest door haar proberen te ontvliden, dan bent u verachters van God. Als u geen zaligheid wenst door voor haar te werken, bent u afschuwelijke moordenaars van uw eigen ziel. Laat uw eigenliefde geregeld worden en zij is prijzenswaardig; uw verlangen naar de gelukzaligheid is recht als zij zich uitstrekt naar Christus en de weg der heiligheid, zodat uw ziel verlangt naar Christus én naar de zaligheid; en u verlangt om zowel heilig als gelukkig te zijn. Uw eigenliefde is dan geregeld als zij ondergeschikt is aan de wil van God, en dat is wanneer de mens God rechtvaardigt, ook al zou Hij hem wegstoten, en nochtans besloten is om de Heere en Zijn weg aan te hangen, er kome wat wil.

Wij zullen nog een woord spreken over twee bronnen waarom de heiligen vrezden.

1. Zwakheid en geestelijke onbekwaamheid voor de plichten der godsdienst. Wanneer de

ziel het grote werk ziet wat zij heeft te doen, welke sterke begeerlijkheden er gedood moeten worden, welke verleidingen er weerstaan en plichten vervuld moeten worden, wanneer zij beschouwt hoe zwak en onbekwaam zij hiertoe is, dan zinkt zij bijna weg.

Maar vreest niet, want Christus is gestorven: "Daarom richt weder op de trage handen en de slappe knieën". Christus is gestorven en derhalve is er kracht en sterkte voor de plicht verworven. In de eerste Adam werden de invloeden van de Geest verbeurd, in de tweede Adam zijn zij terugggekocht. Het welgeordineerd verbond is verzegeld en bevestigd. In het verbond is er een volheid voor al uw noden en behoeften. Daar zijn beloften die al uw noden beantwoorden. Het verbond is nu bekrachtigd want de Erflater is gestorven. Christus leeft! Hij is van de doden opgestaan en leeft tot in der eeuwigheid. Hij die een voorraad aan kracht bezit voor de gelovige, leeft! Adam had onze eerste voorraad en is hem kwijtgeraakt; Christus bezit onze tweede voorraad en Hij woont in het hof des hemels als een openbaar Persoon en schat aan kracht: "En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade".

De Borg van de gelovige wijkt noch bezwijkt en waarom zouden zij moeten vrezen zolang hun Pleitbezorger niet wankelt? Joh. 17 : 12: *"Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde."* Hij is hen gegeven tot heiligmaking, maar ook tot volharding. Daarom wordt Hij de Borg van een zoveel beter verbond genoemd, Hebr. 7 : 22. Hij kan niet aanzien dat Zijn volk gebrek lijdt aan enig ding dat nodig is tot hun volharding. Hij leeft voor dit doel. Hij bezit de sleutels en daarom zullen zij geen gebrek lijden. De Geest wordt gegeven krachtens Zijn hemelvaart, Joh. 16 : 17: *"Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden."* Om welke reden werd Jozef naar Egypte gezonden en aldaar verhoogd, dan om voor zijns vaders huisgezin te zorgen? Daarom was hij een merkwaardig type van Christus. Vreest daarom niet! Mist u wijsheid en kracht, neemt dan de toevlucht tot Christus!

Ik kan zinspelen op Spreuken 30 : 29: *"Deze vier zijn van de kleinste der aarde, doch dezelve zijn wijs, met wijsheid wel voorzien. De mieren zijn een onsterk volk; evenwel bereiden zij in de zomer haar spijs. De konijnen zijn een machteloos volk; nochtans stellen zij hun huis in de rotssteen. De sprinkhanen hebben geen koning; nochtans gaan zij allen uit, zich verdelende in hopen. De spinnenkop grijpt met de handen, en is in de paleizen der koningen."* De wijsheid der mieren lert u om uw spijs in de zomer te bereiden; die der konijnen om uw huis en Rotssteen in Christus te stellen; die der sprinkhanen om het niet alleen te wagen; en die der spinnenkop om te vertoeven in het paleis des groten Konings, vasthoudende aan de beloften. 2 Kor. 12:9: *"Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht."*

2. Het gevaar van een boze tijd is nog een bron van vrees. *"Waarom zou ik vrezen in kwade dagen, als de ongerechtigen, die op de hielen zijn, mij omringen"*, Ps. 49 : 6.

Er zijn twee dingen die hen beangstigen:

De angst om te zondigen. Een boze tijd is een tijd van vele valstrikken. De ziel is bevreesd dat zij niet staande zal blijven, maar dat zij eens zal vallen.

Vreest niet! Christus is gestorven en het was een boze tijd, een tijd met vele valstrikken en Hij is er veilig uitgekomen. Dit heeft Hij gedaan als een openbaar Persoon en alzo is het een

onderpand dat gij er eveneens door zult komen. Christus leeft tot in der eeuwigheid, daarom kunt ge met David zeggen: *"De HEERE leeft, en geloofd zij mijn Rotssteen, en verhoogd zij de Rots mijns heils. De God Die mij volkomen wraak geeft, en de volken onder mij brengt; Die mij uithelpt van mijn vijanden"*, Psalm 18 : 47-49. Hij leeft om tussen te treden hetwelk Petrus' behoudenis was: "Ik heb voor u gebeden opdat uw geloof niet ophoude." Hij besteedt zorg voor Zijn volk wanneer zij het meest nodig hebben.

Een boze tijd vergroot het gevaar dat men zal moeten lijden. Angstaanjagend voor vlees en bloed!

Vreest niet! Christus is gestorven en daarom is de bittere droesem eruit gedronken. Hij werd verlaten in Zijn lijden opdat gij ondersteund zoudt mogen worden in uw lijden. Uw lijden zal u slechts conformeren aan Christus uw Hoofd. Christus leeft en daarom zult gij ondersteund worden wanneer gij zult moeten lijden, opdat de wereld wete dat Hij, Die gestorven was, levend is. Opmerkelijk is hetgeen geschreven staat in 2 Kor. 4 : 10: *"Altijd de doding van de Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden."* Een tijd van lijden is een bijzondere tijd waarin Christus veelal verschijnt.

Wij lezen driemaal van Christus' ure.

Johannes 13 : 1: "En voor het feest van het Pascha, Jezus wetende, dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot de Vader, alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde."

Johannes 17 : 1: "Dit heeft Jezus gesproken, en Hij hief Zijn ogen op naar de hemel, en zeide: Vader, de ure is gekomen". Dat was een uur van duisternis.

Johannes 2 : 4: "Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn ure is nog niet gekomen." Dat was een uur waarin het water in wijn veranderde; u weet hetgeen volgde.

Hier kan tegengeworpen worden: *Maar wat als de instellingen worden weggenomen?*

Antwoord: Indien dat zo is, de God van de instellingen leeft tot in der eeuwigheid. Christus leeft "en Hij zal ulieden tot een Heiligdom zijn", Jes. 8 :14. En God zegt door Ezechiël aangaande Zijn verstrooid volk: *"Nochtans zal Ik hun een weinig tijds tot een heiligdom zijn, in de landen, waarin zij gekomen zijn"*, Ezech. 11 : 16. Toen er geen gewoon voedsel in de woestijn te vinden was, werd het van de hemel gezonden. Al zouden onze kerkdeuren gesloten worden, de deur des hemels blijft net zolang openstaan als Christus leeft.

Tegenwerping: *Maar ik denk dat ik zeer onvruchtbaar ben onder de instellingen.*

Antwoord: Het is een des te groter schande! Maar als dit uw moeilijkheid is, weet dat Christus leeft! Derhalve! zolang er sap in de wortel is, is er altijd hoop op en verwachting van de takken. Doch gelijk Christus eerst is gestorven en daarna is opgestaan, alzo groeit de gelovige zowel in de diepte als in de hoogte.

Tegenwerping: *Maar wat zullen zij dan doen die door vrees en ontmoediging getroffen worden en niet weten waarom?*

Antwoord: De Heere oefent Zijn volk somtijds op deze wijze om hen hun eigen zwakheid en nietigheid te laten zien. Mogelijk is het de majesteit Gods die u zo treft en de reden waarom dat niet alzo wordt onderscheiden, kan zijn dat er een bekendmaking van 's Heeren liefde achter verborgen wordt. Zie Daniël 10 : 10-11: *"En ziet, een hand roerde mij aan, en*

maakte, dat ik mij bewoog op mijn knieën, en de palmen mijner handen. En Hij zeide tot mij: Daniël, gij zeer gewenste man! merk op de woorden, die Ik tot u spreken zal, en sta op uw standplaats, want Ik ben alsnu tot u gezonden; en toen Hij dat woord tot mij sprak, stond ik bevende." Maar hoe het ook zij, het enige geneesmiddel is het geloof, Ps. 27 : 14: *"Zo ik niet had geloofd, dat ik het goede des Heeren zou zien in het land der levenden, ik ware vergaan."* Hoe eerder u gelooft, des te beter; want in dit geval is een mens gelijk iemand die roekeloos een water wil oversteken dat aan het stijgen is; hoe langer hij ermee wacht hoe hoger het water stijgt.

Welnu, het geloof is het enige middel om van deze zaken gebruik te maken en er troost uit te putten.

In de eerste plaats is er een vastberaden instemming met de geopenbaarde waarheden, 1 Joh. 5 : 5: *"Wie is het, die de wereld overwint, dan die gelooft, dat Jezus is de Zoon van God?"*

Vervolgens is er een beoefening van het geloof, Hebr. 11 : 1: *"Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet".*

Daaraan mag toegevoegd worden een daad van verzekering: *"Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft."* Indien u tot deze mate niet kunt geraken, kunt u toch uw afhankelijkheid daaraan betuigen. Een bevende hand kan het water der vertroosting putten uit de fonteynen des heils. Amen.